

**FACTOR RELATED TO PARENTAL
CHILDREARING BEHAVIORS
OF PRESCHOOL CHILDREN IN BANGKOK**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF NURSUNG SCIENCE
(PEDIATRIC NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2009**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

Thesis
entitled
**FACTOR RELATED TO PARENTAL CHILDREN REARING BEHAVIORS
OF PRESCHOOL CHILDREN IN BANGKOK**

Mayuree Wibultanaphan

Miss Mayuree Wibultanaphan,
Candidate

Rutja Ph.

Prof. Rutja Phuphaibul,
D.N.S. (Family Health Nursing)
Major-Advisor

Saowanee Sritirakul

Assoc. Prof. Saowanee Sritirakul,
M.S. (Parent and Child Nursing)
Co-Advisor

B. Mahasavariya

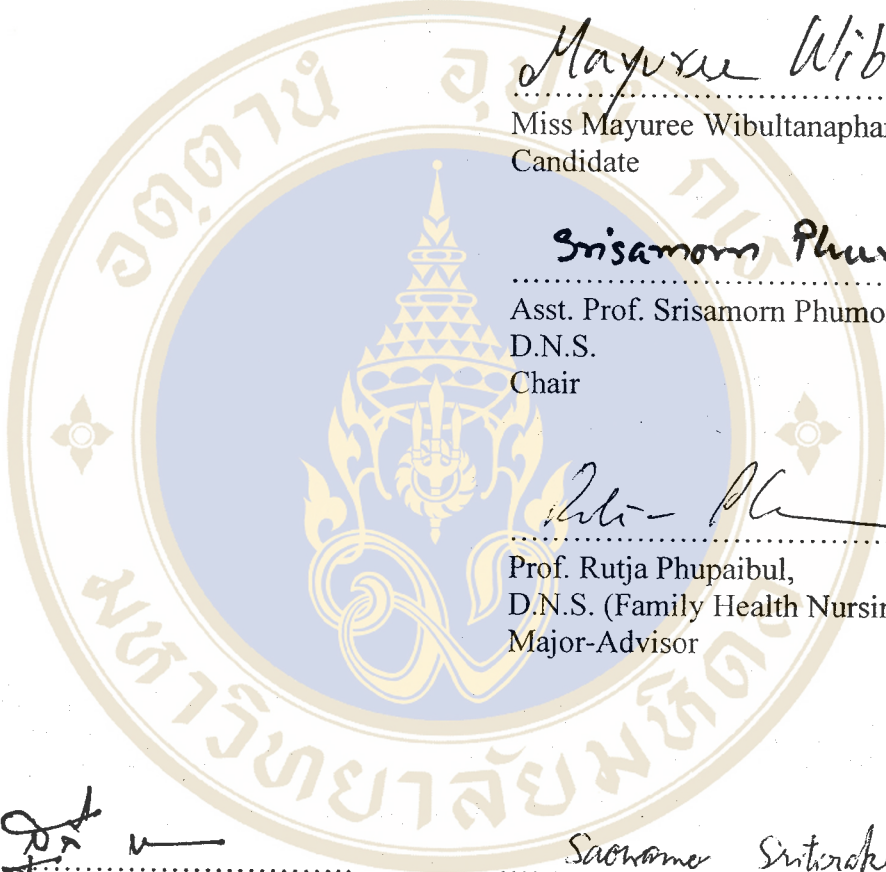
Prof. Banchong Mahaisavariya, M.D.
Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

Orasa Panpakdee

Assoc. Prof. Orasa Panpakdee,
D.N.S.
Chair
Master of Nursing Science,
Faculty of Medicine,
Ramathibodi Hospital
Mahidol University

Thesis
entitled
**FACTOR RELATED TO PARENTAL CHILDREN REARING BEHAVIORS
OF PRESCHOOL CHILDREN IN BANGKOK**

Was submitted to the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University
For the Degree of Master of Nursing Science (Pediatric Nursing)
on
Jan 2, 2009

Mayuree Wibultanaphan
.....
Miss Mayuree Wibultanaphan,
Candidate

Srisamorn Phumonsakul
.....
Asst. Prof. Srisamorn Phumonsakul,
D.N.S.
Chair

Rutja Phupaibul
.....
Prof. Rutja Phupaibul,
D.N.S. (Family Health Nursing)
Major-Advisor

Sulee Tongvichean
.....
Assoc. Prof. Sulee Tongvichean,
Ph.D (Public Health Nursing)
Member

Saowanee Sritirakul
.....
Assoc. Prof. Saowanee Sritirakul,
M.S. (Parent and Child Nursing)
Co-Advisor

B. Mahaisavariya
.....
Prof. Banchong Mahaisavariya, M.D.
Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

Orasa Panpakdee
.....
Assoc. Prof. Orasa Panpakdee,
D.N.S.
Chair
Master of Nursing Science,
Faculty of Medicine,
Ramathibodi Hospital
Mahidol University

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my sincere gratitude and deep appreciation to Professor Rutja Phuphaibul, my major advisor, and Associate Professor Saowanee Sritirakul, Co – advisor for their valuable guidance, encouragement, support and understanding throughout the study.

My appreciation also goes to Associate Professor Srisamorn Phumonsakul, Associate Professor Sulee Tongvichean for their excellent comments and suggestions as my thesis committee.

My appreciation also goes to Associate Professor Poonsuk Shuaythong, Associate Professor Sutham Nanthamongkolchai and Associate Professor Suwannee Sukonthra for their excellent recommendations and suggestions as the experts for my questionnaire.

I would like to thank all of parents who participated in this study and also express my gratitude to the directors and all of the teachers of kindergarten school and day care for their facilitation in data collection.

My special thanks are given to all the lecturers and all my friend of the master degree program at Ramathibodi School of Nursing No. 27 especially, my Neonatal Nurse Practitioner friend, Miss Nuntaporn Subantappusit, for cheerfulness and kindness support.

Extreme thankfulness is extended to Mrs. Vimolphan Soontornpipit for motivating me to go along way towards my education and cheering me to study happily at all times.

Finally, I am grateful to my family for their entirely care and love. The usefulness of this thesis, I dedicate to my parents for their love, kindness and support.

Mayuree Wibultanaphan

**FACTORS RELATED TO PARENTAL CHILDREARING BEHAVIORS OF
PRESCHOOL CHILDREN IN BANGKOK**

MAYUREE WIBULTANAPHAN 4636977 RAPMN/M

M.N.S. (PEDIATRIC NURSING)

**THISIS ADVISORS: RUTJA PHUPHAIBUL, D.N.S. (Family Health Nursing),
SAOWANEE SRITIRAKUL, M.S. (Parent and Child Nursing)**

ABSTRACT

This descriptive correlation research was designed to examine: 1) parental expectations on physical, emotional, educational, social and moral characteristic of their children; 2.) the relationships between parental expectations, parental age, education level, family income, and parental childrearing behaviors for preschool children in Bangkok Metropolitan. The sample consisted of 233 parents whose 3-6 years old children were attending kindergarten schools in Bangkok Metropolitan. The instruments included three questionnaires on general characteristics of the parents and family, the parental expectation of childrearing questionnaire and the parental childrearing behaviors questionnaire.

The study's results showed that parental age, education level, family income and parental expectation were not related to parental childrearing behaviors ($p>.05$).

When the Pearson's correlation analysis was used to examine each category of parental expectation, it was found that only parental expectation on education was positively related to the parental childrearing educational behaviors($r=.154, p<.05$).

**KEY WORDS: PARENTAL EXPECTATION/ PARENTAL CHILDREARING
BEHAVIORS/ PRESCHOOL CHILDREN**

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนของบิดามารดาในเขต
กรุงเทพมหานคร

FACTORS RELATED TO PARENTAL CHILDREARING BEHAVIORS OF PRESCHOOL
CHILDREN IN BANGKOK

มยุรี วัฒนชัยธนภัณฑ 4636977 RAPN/M

พย.ม.(การพยาบาลเด็ก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รุจา ภูไพบูลย์, D.N.S. (Family Health Nursing),
เสาวนีย์ ศรีศิริระกุล, M.S. (Parent and Child Nursing)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ 1). ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อบุตร ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านจริยธรรม 2.) ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัวของบิดามารดากับพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรวัยก่อนเรียน อายุ 3-6 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นบิดามารดา จำนวน 233 คน ที่มีบุตรอายุ 3-6 ปี และเรียนอยู่ในโรงเรียนอนุบาลในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวและบุตร แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อลักษณะของบุตรที่พึงประสงค์ และแบบสอบถามพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรวัยก่อนเรียน

ผลการศึกษาพบว่าอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว และความคาดหวังของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ.05

แต่เมื่อใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่ามีแต่เพียงความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาที่มีต่อบุตรมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรด้านการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $(r=.154, p<.05)$.

CONTENTS

	Page
ACKNOWLEDGEMENT	iii
ABSTRACT(ENGLISH)	iv
ABSTRACT(THAI)	v
LIST OF TABLE	viii
CHATER I: INTRODUCTION	
Background and rational	1
Conceptual framework	6
Research Questions	9
Research Hypotheses	9
Scope of the Research	9
Expected beneficial outcomes	9
Definition of Terms	9
CHATER II: LITERATURE REVIEW	
Definition and Purposes of childrearing	11
Purposes of childrearing.	12
Parental childrearing behaviors	13
Factors relating on parental childrearing behaviors	23
CHATER III: RESEARCH METHODOLOGY	
Population and Sample	32
Setting	33
Research Instruments	34
Protection of Human subjects	36
Data collection	36
Data analysis	37

CONTENTS(cont.)

	Page
CHATER IV: RESULTS	39
CHATER IV: DICUSSION	46
CHATER IV: CONCLUSION	49
BIBLIOGRAPHY	52
APPENDIX	
APPENDIX A: Research consent form	57
APPENDIX B: General Information Questionnaire of parents	58
APPENDIX C: Parental Expectation of childrearing Questionnaire	60
APPENDIX D: Parental childrearing behaviors Questionnaires	62
APPENDIX E: TABLE	66
APPENDIX F: List of experts	73
APPENDIX G: Documentary Proof of Ethical Clearance Committee on Human Right	74
BIOGRAPHY	77

LIST OF TABLES

Table		Page
1	Percentage mean & median of demographic characteristics of parents	41
2	Range, mean and standard deviation for parental expectation scores by total and 5 categories	42
3	Percentage mean & median of demographic characteristics of parental childrearing behaviors	43
4	The relationships among study variables as analyzed by Pearson's correlation analysis (r) in the form of correlation matrix (n=233)	44
5	The Pearson's correlation analysis (r) between Parental Expectations and Parental Childrearing behaviors (n=233)	45

CHAPTER I

INTRODUCTION

Background and Rationale

The ultimate goal of national child policy has been set for Thai children to be “Smart, Good and Happy” (Mosuwan et al., 2004). Children are to be encouraged by their parents to grow up rather than others in the world. High quality in children is established from parents’ positive thinking. They must utilize the positive thinking techniques to support their children effectively. (Shuaytong, 2005). The most important factors related to the physical, intellectual, and psychosocial development of Thai children in every age group was the quality of childcare and childrearing. The mother and/or father usually does parenting in a child’s family.

Proper childrearing is important for the quality of growing children both physical and mental health and it is also the primary prevention for childhood problems and psychiatric disorders through adult life. (Limsuwan, 2002: 58). Appropriated parenting is one of the primary preventive measures because its aims at reducing the possibility of maladaptive behavior and fostering positive mental health. Parenting is a lifelong process which involves nurturing, guiding and protecting a child in all areas of growth and development. Parenting includes teaching the child basic social roles through interaction between members or socialization. Children also learn from their interfamilial experiences about a variety of basic institutions and their values. Frequently, parents do not know how to respond to inappropriate behaviors of their children. (Limsuwan, 1986: 195–196). Children receiving less than optimal care show decreased intellectual and verbal skills that indicate delayed neurocognitive development. The worldwide reports: “Higher quality care is associated with outcomes that all parents want to see in their children, ranging from cooperation with adults to the ability to initiate and sustain positive exchanges with peers, to early competence in reading and math.” (The National Research Council and the Institute of Medicine, 2000 cited by Zasrow & Tout, 2002). They may also become irritable,

anxious, or depressed, which interferes with the parent– child bonding experience, and as mentioned earlier, they are less assertive and less effectively toilet trained by the age of 5 (Kaplan and Sadock, 1997: 844). At present, there are many problems of Thai children which involving childrearing outcomes such as overweight children, lower means IQ, and psychosocial development problems.

Therefore, there is an urgent need for enhancing family capacity to facilitate good quality psychosocial development for children (Isaranurag et al., 2004: 1). Childrearing, especially for the kindergarten (0-6 years), is the critical period of child's life. The childrearing outcomes and any experiences which children received in this period, strongly impact on the rest of their life and are important for quality of child Thai development (Soonthondhada, 1998). Many researches across the world show that parenting in the early of childhood is important. Children in this stage is considered one of the most important because children will distinctively develop their thinking, their intellect, their emotion, and their social issues, of which will lead to the development of their moral. That is to say it is the period that may raise the contradiction amongst themselves, the caretakers, and particularly the environment. When they are between 3-4 years of age, the vital development is gender awareness as well as gender identity. This means they will be aware whether they are female or male by observing the physical and emotional differences between boys and girls naturally. Eriksons, 1963 (cited by Boonpragorb, 2002) calls this period as Initiative versus Guilt, where children are learning of themselves and environment. Children will have their initiatives, desires, ambition, and responsibility to themselves and some in family. Parents will play an important role in support their children to accomplish their objectives and purposes, however, parents must control with the appropriate condition, agreement and scope of their learning. It is very crucial that parents must not be so strict that children could not follow their initiatives freely, for they may feel guilty instead. On the other hand, if parents support without appropriate scope in term of both behavior and discipline, children may be spoiled; they may not be able to wait, understand people, and be quick-tempered, of which will later lead to aggressive behaviors. (Shuaytong, 2005).

Some researchers have speculated that 1) gender, 2) the expectations of parents about what constituting the acceptable behavior of boys and girls, 3) Physical

discipline and punishment and 4) more parental hostility and violence, also be important for socialization (Patterson, 1982; Waters, 1989). The result from the project “Synthesis of research results on childrearing practice in Thailand using Meta analysis procedure” showed that the positive childrearing practice had positive effect on personality and psycho-social character and also had positive effect on intellectual development of children (Yoelao, 1992). When a parent is warm and loving, the child is like to want to maintain the parent’s approval and to be distress at any prospect of losing the parent’s love (Baumrind, 1991a; Maccoby & Martin, 1983 cited by Hetherington & Parke, 2003). In deed, parent is the most important person to lay the foundation of children life and is the person whom the child wanted more than anybody in the world. They need help and guidance from parents and other cares.

It is clearly illustrated that frequent appraising of the children helps encouraging good child behaviors. The parents should let them know which behaviors are allowed and which are not socially accepted. However, it is important to keep in mind that the process of socialization aims to help children learn “proper ways of acting in a culture” (Zasrow & Bowker, 1984: 25). Parents are also expected to make important decisions about pre-school education and early childhood education. Besides, the quality of verbal and non-verbal stimulation provided by parents has a significant influence on intellectual development and academic attainment (Tizard and Hughes, 1984 cited by Graham et al, 1999: 15). It is important to note that parent have the tremendous power to effect their children’s mind, emotions and attitude. Specifically, parents should teach their child good morals and good manners.

The holistic development of Thai children study group studied cognitive development of Thai children found that mother’s education and family income were significantly correlated with children’s development quotient and intelligent in all age groups. Since low family income is responsible for poor nutritional status, it is also indirectly responsible for poor development. Childrearing behaviors affect all aspects of child development, such as: cognitive, psychosocial, emotional and physical development. (Ruengdaraganond, 2004: 3)

In general, the quality of child health depends mostly on behavior of the parents in raising their children because they are very close to the children throughout their life. Childrearing is an important function of the family (Phuphaibul, 2004: 21).

Every family has its rule, discipline, culture that is different from each other. To indoctrinate the children as parental responsibilities and social norms depending on many factors such as maternal education, father's education, family income etc., but the only factor, which cannot be ignored is parental expectations that influence childrearing. (Suwanathat, 1998). Parents, regardless of differences in education, socioeconomic status, and childrearing experience, are able to raise concerns that accurately reflect children's developmental and behavioral status. (Glascoe, 1999).

The behaviors and attitudes of parents, plus further environmental experiences of the preschool influence growth and development of the children. Childrearing until the age of 5 years is a mother's burden on childcare in order to give a healthy condition of physical, mental, emotional, and social development. (Tansakul and Pumlew, 1995). Parental expectation for the good and smart child characteristic may reinforce them to play attention, spent time and do many activities with their children.

According to the literature review, factors related to the developmental expectation of educated parents are highly expected on the correlation of the physical development, cognition, psychosocial, and early stimulation patterns, from the first child to the others (William, et al., 2000: 291 – 300). It was also clear that expectation of childcare differ according to parent cultural background and type of care selected. Vietnamese parents emphasized the development of cognitive and social skills; Somali parents emphasized social and emotional aspect of childcare above all else; and Anglo – Australian parents had high expectations across all domains of childcare and development (Wise, 2000: 55).

There are many researches in Thailand which study about factors relating parental expectation. The research program on expectation and investment in Thai children, youth and Thai families showed that most of the families in urban and rural area expected their children to be successful in terms of: education, occupation and being the source of social and financial security for parents in the future. For example, the high level of educational expectation for their children is the most frequently mentioned among Thai parents (Soonthondhada, 2001: 260). Other study said that most major caretakers have similar expectations of their children i.e. being obedient, not being an aggressive child, being an attentive student, and getting a good career.

Most major caretakers take care of their preschool children closely. Their practice of childrearing was relatively changed when the children grow up i.e. verbally instructing them for activities. In general, parents mainly teach their children to be responsible for themselves and society (Nunthamongkolchai et. al., 2004: 96 – 97). In addition, the main result from the only international longitudinal study project on preschooler services reveals that Thai parents' main expectation of their children is self – sufficiency, language ability, and pre-academic skills. However, they put less importance to self – assessment ability of the child, which actually is considered to be very significant in order to develop the child in becoming a good human being in the future. (Suvannathat, 1998). Thus, expectation is important because it has influence on one's life's path, socialization, and childrearing. (Suvannathat, 1998).

Bangkok is a capital community which has a very rapid change of population growth rate. Rural people migration into Metropolitan area is the major problem. (The research committee of Institute of Population and Social Research, Mahidol University, 2007) Most of them including the Bangkokians are nuclear family about 55.5% while extended families are only 32.1% (Ministry of Social Development and Human Security, 2007). Maternal parenting is the principle childrearing of these families which should be enrolled for the study.

Other families practice childrearing as single-parent family and tend to increase in number nowadays. Clearly, the quality childrearing usually comes from good understanding child-caregivers. As family is the oldest basic institute to teach and socialize the new numbers of the family (Phuphaibul, 1999). The effectiveness of parental childrearing behaviors of these families is still ongoing problem.

From the review of literature about childrearing it reveals that parental expectation is the most important factor that relating to parental childrearing behaviors in any way. It is the researcher's interest to explain the parental expectation and parental childrearing behaviors and to investigate that whether or not parental age, educational level, family income and parental expectations are related to parental childrearing behaviors. In particularly, among those who live in Bangkok metropolitan, that the role of parenting is childcare and childrearing in nuclear families.

Conceptual Framework

Human being learns continuously since they were born. Learning process is very important for persons in both genders and all age groups to perform a given behavior. If person is to perform any behavior, it is important for he or she to know what the behavior is, and has the skill to perform it efficiently. Learning can lead to human behavioral change by their experiences. Cognitive domain, the understanding of learning process of the person, can also lead to permanent behavioral change.

Childrearing for Thai children is mostly performed by parents, especially in urban area. They are more different in the age, education level, and socioeconomic status, which may affect childrearing behaviors. (Kaseamnate & Thongpugdhi, 2000) Learning of the children from these different family factors can dramatically affect the children growth and development. Thai quotation from the past says “doo chang hai doo hang doo nang hai doo mae” then children usually imitate the one who benefits them. (Suttha, 2004: 51) All family in Bangkok, the parents expect their children in many aspects such as being good, obedient, emotionally stable, and having more education etc. As a result, the high dense people zone of Bangkok area, the competition for working and earning a living are considered very serious, and that totally affect the time for parenting and improving proper childrearing behaviors. .

The Social Learning Theory (SLT) by Bandura(1977) explains how people acquire and maintain certain pattern, while also providing the basis for intervention strategies. According to SLT, human behavior is learned. People acquire behaviors through the observation of others. Fortunately, most human behaviors are learned through example both intentionally and accidentally by observing others, and patterning their behaviors. Because people can learn from example, they are spared needless errors (Bandura, 1977). Some children then saw the parental model being reinforced by parents. Children learn behaviors by observing family members especially mother and father, teacher and peers, etc. Nevertheless, the children's behavior should also reflect their parents' behavior. At the same time, the parents should emphasize the importance of observing and modeling the behaviors, attitudes, and emotional reactions of themselves to their children.

At first, most human behaviors are purposive and regulated by forethought. Forethought is a person's capability to motivate oneself and guide one's actions

anticipatorily (Bandura, 1989). While the SCT holds that stimuli influences the likelihood of a behavior through the predictive function of an outcome, the stimuli is not automatically linked to the response by contiguity. The capacity to regulate one's behavior based on expectations and expectancies provide the mechanism for *foresightful* behavior. Hence, previous experiences of parenting may create expectations of the outcome that will occur as a result of performing a behavior. Therefore, parental expectations of behavioral outcomes, more so than actual outcomes, influence the likelihood that a behavior will be repeated again (Stone, 1999).

The SCT defines human behavior as a triadic, dynamic, and reciprocal interaction of personal, behavioral, and the environmental factors. (Bandura, 1977a;1986;1989). According to this theory, an individual's behavior is uniquely determined by each of these three factors. While the SCT upholds the behaviorist notion that response consequences mediate behavior, it contends that behavior is largely regulated antecedently through cognitive processes. Therefore, response consequences of a behavior are used to form expectations of behavioral outcomes.

The person-behavior interaction involves the bi-directional influences of one's thoughts, emotions, biological properties and one's actions (Bandura, 1977a;1986;1989). As a result, the parental behaviors influence child thoughts emotional and behaviors. Parents provide activities that affect their child's self-concept. They learn from their parent what should do or not to do for keeping parent's approval and parent's satisfaction. Parental reaction has great significant to the children.

For example, a person's expectations, beliefs, self-perceptions, goals, and intentions give shape and direction to behavior. In this process, human expectations, beliefs, and cognitive competencies are developed and modified by social influences and physical structures within the environment. A mother's expectation of her child and her behaviors of childrearing may differ on child characteristic. A father's expectation of his child is also differ too in today's families.

In summary, the important factors influencing childrearing is parental expectation including other factors such as parental age, education level of parents, family incomes (Williams, & et al., 2000; Soonthondhada, 2001; Phuphaibul et al.,

2004; Mercer, 1981 cited by Sanuntreungsak, 1993; Sukchareon et. al., 2001; Issaranurug et. al., 2003; Mo–suwan et al., 2004; Nantamongkonchai et al., 2004)

Therefore, it can be concluded that these factors such as parental age, education level, family income, and parental expectations may correlate to parental childrearing behaviors. Parental expectations could be conceptualized as the cognitive-perceptual factor, which related to parental childrearing behaviors of preschool children. The present study aims to examine the factors, which are related to parental childrearing behaviors of preschool children. The four selected factors responsible for parental childrearing behaviors are: age, educational level, family income, and parental expectations as shown in Figure 1.

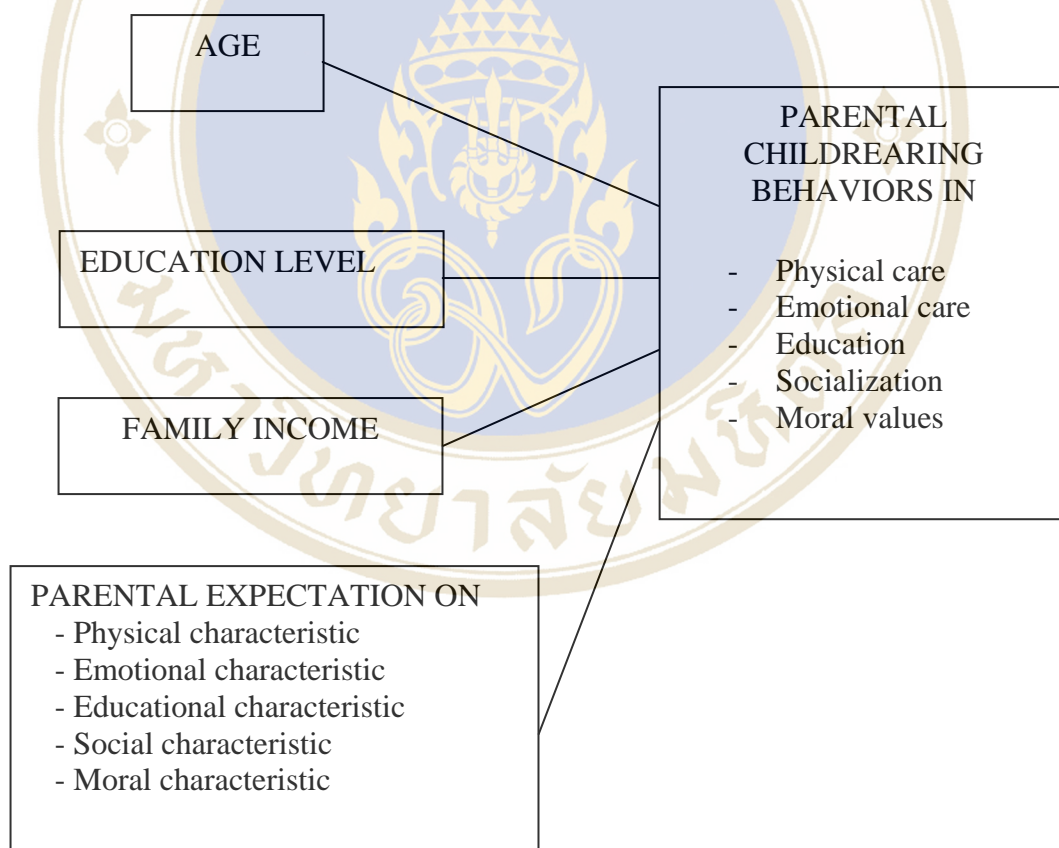

Figure1. Relationship among studied variables

Research Questions

Are parental age, education level, family income and parental expectations related to parental childrearing behaviors?

Research Objective

The purposes of this study are:

1. To describe the parental expectation and parental childrearing behaviors of preschool children in Bangkok Metropolitan.
2. To examine the relationships between parental expectations, parental age, education level and family income and parental childrearing behaviors for preschool children in Bangkok Metropolitan.

Research Hypotheses

Parental expectation, parental age, educational level and family income are related to the parental childrearing behaviors.

Scope of the Research

This study was a descriptive correlation research to describe and explain the relationship of these dimensions; parental expectation, parental age, education level and family income; in conjunction with the parental childrearing behaviors for preschool children in Bangkok Metropolitan in five domains: physical care, emotional care, education, socialization, and moral values.

Expected Beneficial Outcomes

1. The implications of the parent childrearing behaviors can be useful to any parents and general people and the providers whose role is providing care in pediatric to information gained in this study will be used in childrearing.
2. Teacher should be able to use this information in their education as to promote parental childrearing behaviors of preschool children.

Definition of Terms

Parent refers to mother or father who

Age refers to the number years of mother or father's age counting from date of birth to date of data collection. The additional months exceed six will be counted as a full year.

Educational Level refers to the number of year formal education of mother or father.

Family income refers to an average monthly family income at the time of data collection.

Parent expectations refers to characteristics of the child that parents expect. The parental expectations are consisted of five domains, which are physical characteristic, emotional characteristic, educational characteristic, social characteristic and moral characteristic. They were assessed from "The Parental Expectation and Beliefs Questionnaire" modified by the researcher from Phuphaibul et al. (2007). A higher score indicates a higher level of parental expectation.

Parental childrearing behaviors refer to the respond behaviors of mothers or fathers to their children's needs and learning including: physical care, emotion care, education, socialization, and moral values corresponded to the "The Parental Expectation and Believe Questionnaire". It is measured by "The Parental Childrearing Behaviors Questionnaire", which was developed by the researcher based on the related literatures. A higher score indicates a higher level of parental behaviors response to children's needs and learning.

CHAPTER II

REVIEW LITERATURE

A number of literature articles and related topics of the study have been reviewed. The relevant information is grouped under the following topics:

1. Definition and purposes of childrearing.
2. Parental childrearing behaviors.
3. Social Learning Theory and Parenting.
4. Factors relating to parental childrearing behaviors.

Parents teach their children about social rules, of which rely on several of the learning principles in socialization. For example, they use reinforcement when they explain acceptable standards of behavior and then praise or discipline their children according to whether they conform to or violate these rules. Parents also teach their children by modeling behaviors they want the children to adopt. An important difference between these two approaches is that whereas parents knowingly use reinforcement techniques, observational learning may occur by chance. As a result, the modeled behavior may not always be what they want to produce.

Definition and purposes and childrearing

1. Definition

Various definitions of childrearing have been proposed as the combination of physical, psychological, and socialization process. According to Broom & Selznick (1971: 86-87 cited by Issarawat, 1999: 10), firstly, childrearing was socialization and organization of lifestyle. Secondly, it means the biological process of humanity can control their behaviors and practices under their own ideality, values, and ambition. Childrearing was also defined as the learning process that people have developed such as attitudes, beliefs, values, knowledge, and social expectation including the proper practical role in society (Craig, Grace J., 1979:91 cited by Issarawat, 1999: 9). It means: the responsibility to children on physical, emotional and mental needs,

intelligence, socialization, indoctrination value, ethics, and the acceptable behaviors (Morsuwan, 2003: 4).

In short, childrearing involves the biological needs of children and socialization through parental behaviors so that their children are able to live smoothly. Besides, parents expect their children to play an important role in society.

2. Purposes of childrearing

Broom & Selznick state that childrearing has four main principles as follow; (Broom & Selznick, 1971: 86-87 cite by Issarawat, 1999: 10).

1. Disciplines are the basis of social life and activities. Thus, people behave under social rules.
2. Aspiration helps to build up the disciplines, which in general are neglected by humans. Expectation will help the disciplines worthy and easy to practice and fulfill the people's needs.
3. Stipulating social role means that people interact their role properly with other people.
4. Skills are essential on having activities in society, which are transferred through culture, imitation, and dairy practice.

Shuaytong.(2005: 107) state that childrearing has four main purposes as following;

1. To promote child growth and development properly.
2. To promote child behaviors going on with manner improving and socializing.
3. To promote the children to behave well or acceptable expression.
4. For the children to be able to live and adjust with happiness in social.

In summary, childrearing is like as important investment of parents. Parent should to overcome their mind to be pleased with their children and nurture them good conscious.

Parental childrearing behaviors

Parents have the responsibility for the care and growth of their children. Good enough parenting must support the child's learning process. They need to provide children with a stable and nurturing environment over long periods of time. Parents should provide care and/or supervision for children and their daily needs in a home. The process in which a child gains skills in areas such as: social/emotional; intellectual; speech/language; and physical growth. This process includes both fine and gross motor skills. This review of literature, parents should consider on five principle domains as follows;

Physical care

The growth and nutritional status of the children is an important indicator of future economic development to the nation. Parents have a responsibility to provide the best quality of food to ensure that their children will receive all the necessary nutrition such as vitamins and minerals necessarily to their growth. Parents are to look after the child and make sure that they drink milk every day. They should also make sure that children have treated with healthy food three times a day. Good nutrition is vital for an appropriate children growth and development.

In 2001, the Holistic Development of Thai Children Study has conducted a nation-wide survey of 9,488 Thai children aged 1-18 years old and their family enrolled by a stratified three-stage random sampling. Considering, nutritional status by using the 1999 Thai Growth Reference, the prevalence of obesity in this survey was 8.2%, which of underweight was 5.4%, whereas that of stunting was 6.2%. Mo-suwan et. al. (2001: 1-11) found that a major determinant of poor nutritional status was family income. When comparing nutritional status between regions, it was found that Bangkok region had the highest prevalence of obesity child (11.1%) than other area.

Mosuwan et al. (2004: abstract) stated that the presence of dual form of nutritional problem in Thai children – under and over nutrition. Both are related to long-term consequences. From the multivariate analysis, major determinant of poor nutrition status (both under and over nutrition) was family income. Half of them suffer from poor cardio-respiratory health. Parents should motivate their children to exercise

when they are young. Parents should act as role models to promote good habits (Mosuwan et. al., 2004: 62).

There are many behaviors that lead to a healthy physical development. Children have to be trained to go to the bathroom at the right time. Parents should look after and train their child to wash their hands and feet, brush their teeth, and bathe regularly. Children should go to bed at the appropriate times and get enough sleep every day. The parents may also provide toys such as color plastic, color pencils, color paper, etc to promote development of fine and gross motor skills. Parents can encourage their children to exercise and train them to do easy housework that corresponds with the ability of a child such as clearing the table, watering plants, and hanging out the laundry. Besides, parents may also let their children tie their shoes, string beads to make a necklace, make origami, button their shirts and get dressed by themselves (Shuaythong, 2005: 168).

Therefore, every parents need to have physical care knowledge and skills for childrearing. Thus, the researcher is interested this variable.

Emotional care

Parents have a responsibility to promote behaviors that lead to a healthy emotional development. It is important that parents have to make time to talk to their children regularly, give them encouragement and opportunities to correct their mistakes. In addition, parents must refuse their children's demands for certain things such as toys or candy. Parents may touch, warmly hold and kiss their children regularly. They should show affection to all their children equally, whether the child is male or female. Parents need to praise their children's positive behavior, for example when the children put away their toys. In addition, they should show interest in their children's activities, expressing joy at their achievements and respond to their needs. Parents can teach their children to listen and appreciate different types of music. They need to support their children to express their emotions and show off their abilities for dealing with different situations. Parents should also explain to their children the reasons why they are being punished so that the children can understand what they did wrong.

Caudhill (1973) was interested in the pattern of infant care on studying the difference of behaviors between two native babies. He found that American mothers often stimulated their baby to have verbal responses while Japanese mothers taught their baby to be neat and calm. American mothers spent a lot time in looking at and talking to their baby while Japanese mothers spent much time on caressing them, swing the cradle, and being indifferent. Caudhill believed that the difference of two native mothers is based on the psychological attitudes. In summary, he concluded that the dependence of Japanese and the independence of American appearing in two native adults' personality was the result of cultural childrearing during the first three-four months of human life (Satsanguan, 2000: 74).

The results from the foreign research explained that childrearing influences emotional expression and social behavior of preschool children. The research-study observed maternal behaviors when their children were twelve and twenty months. Froid et. al., 1985 cited by Isaranurug et. al., 2004: 32) found that mothers who supported their child to play autonomously would stimulate the child to perform tasks independently. The type and quality of the childrearing greatly affects the emotional development of children.

The assessment of psychosocial of Thai children aged 1–18 years and its determinants were presented in the national survey from October to December 2001. The results showed that Thai children aged 1- < 6 years have well-developed in the social relatedness scale since one year old, while the competence scale was less developed at the very young age and developed more when they were older. The most important factor related to the psychosocial development of Thai children in every age group was the quality of childcare and rearing. By using Chi-square test, it showed statistical significant positive correlation between father education, mother education and the psychosocial of 3- < 6 years ($p < .001$). Therefore, it is an urgent need for enhancing family capacity to facilitate and form good quality psychosocial development of children (Isaranurug et. al., 2004: 1).

In summary, supporting children's emotional and encouraging understanding of others and positive self-concepts are important for parental childrearing.

Education

Parents can be of great benefits to their children's education, but many do not take the opportunity because of quantity of work and home, mistrust and other factors. They need to provide books or toys that are considered appropriate for the age of their children, pay their attention to their children's questions and give answers to them. They can be part of teaching their children to communicate language correctly, and can enhance their skills in observation and attention to the environment around them. Also, parents have a responsibility to assist the children when they have problems. They must be very patient when their child wants to do something out of curiosity and give opportunities for their child to do something educational. They should train the children to make decisions and solve problems autonomously. Parents can bring their child to variety of locations such as the zoo, the beach, and amusement parks to so that children have an opportunity to explore the environment and improve their interaction in the society.

The report from the National Center of Education (NCES) states that, "Parents of a majority of preschoolers believe that knowing the letters of the alphabet, being able to count to twenty or more, and using pencils and paint brushes are very important for a child to be ready for kindergarten. One reason for this may be that parents perceive that there are specific activities they can do to teach their children school-related basic skills, whereas ways of changing the social maturity or temperamental characteristic of their children are less apparent." Research shows that the children are more likely to succeed academically and are less likely to engage in violent behavior if their families are involved in their education. Children who are ready-to at night by their parents become avid readers, and are also more successful at their school studies.

Phuphaibul et al (2001: 20-21) studied factors affecting family development tasks performance in childcare of family with pre-school children. The samples were 511 parents with the first born children with aged between 2 ½ and 6 years old, from 10 randomly selected hospitals, day care centers, kindergartens in Bangkok. The results showed that father's education, mother's education, family income and marital status were significantly account for 35% ($P < 0.05$) of the task performance variance. Father's education alone could best explain the variance up to 25%. Other factors

affecting the task performances were mother's education, family income, and marital status respectively.

Nantamongkonchai et. al. (2004: 64) studied child rearing practices and their determinants of studied families in the Holistic Development of Thai Children. By using Binary logistic regression and Chi-square test, it was found that the factors significantly influencing intelligent promoting childrearing of the age 1- < 6 years old are mothers' education, mothers' occupation, fathers' occupation, main caregivers, characteristic of family, family income and member of family members.

In the same research, Ruengdaraganond et. al. (2004: 1-3) studied the correlation between the children' cognitive development and affecting factors of Thai children. By using multiple regression analysis, mother's education and family income were found to significant correlate with children's development quotient and intelligence quotient in all age groups. She found that most of the 8,871 children aged 1-18 years, who were administered screening intelligence test, had scores below average. As the children were older, the scores were decreasing.

In conclusion, parents are the first and most important teachers in their children's lives. They should pay attention to promote early childhood education for children's academic success.

Socialization

The parents play as a key ingredient in the psychosocial development of their children. Good etiquette and table manners are essential social skills that should be taught to children at home by their parents. Children learn basic skills like sharing, and showing respect for the elderly and politeness from their parents. Parents may give opportunities like sweeping the floor and taking out the garbage to promote social development. Sports are a good way for children to learn social interactions. Children can learn from the rules of the game and how to behave when they win and loose. Children should have plenty of opportunities to play with children their own age. Parents can bring their children to visit their cousins and favorite friends. Parents can also involve their children in other social activities such as going to temples to present food to a Buddhist priests. They should also teach their children to be hospitable to guests in their home.

For example, the three studies done in Israel, Australia and The Philippines can reveal that mothers in Israel; those from Asian – African origin and European origin showed strong differences between the groups of mothers regarding their expectations for ages of perceptual and cognitive achievements (see, hear, understand words, identify pictures of objects) of their babies. In Sydney, Australia, gender and birth orders were found to have minimal effects on maternal expectations. (Williams, P.D. et al., 2000). The Philippines, the result showed significant main effects of all four variables (physical/ perceptual – motor, cognitive and psychosocial) on maternal expectations of child development and on maternal childrearing practices. Also, significant interaction effects of residential location and maternal education on mothers' expectations of children's physical/perceptual – motor development were found. (Williams, P.D. et al., 2000).

A national survey conducted in Thailand assessed the psychosocial behavior of Thai children between the ages of one to eight. The results showed that Thai children aged from one to six years old are well developed in the social relatedness scale since the age of one year old, while the competence scale was less developed and developed more when they were older. The most important factor related to the psychosocial development of Thai children in every age group was the quality of childcare and rearing. Therefore, it is an urgent need for enhancing the family's capacity to facilitate and form good quality psychosocial development of children. (Issaranurug et. al., 2004: Abstract)

Parent–child interaction occurs within different social and environment contexts, which it influences and is influenced by. Good parenting should be positive and praise good behavior. Parents should help their children to control their own behavior and include providing an environment where children are able to succeed. It is also concerned about discipline and punishment. Discipline is the key to helping the child achieve self – control. Positive discipline is guiding and teaching. It is done with a child. It develops long – term self – control and cooperation. Toddlers are in a unique stage of development. Their capacity to understand cause and effect and actions and consequences is more limited than an older child. Yet, the toddler stage is the most importance age at which to maintain discipline so that the child can mature into a respectful youngster (Morrison, 2005). All parents' discipline their children by

teaching them appropriate ways to behave. McCord J. (1979) stated that physical punishment during childhood often leads children to violence when they are teenagers. All punishment accounts for later violence in adults. Physical punishment includes spanking, slapping, grapping, shoving, hitting. Spanking is the most controversial method of discipline. Zussman (1978 cited by Pridham k. f., & Pascoe J., 1999: 213) learned that more educated mothers of 10 year – old children were less likely to use physical punishment or withdrawal of priviledges to control their children’s behavior than less – educated mothers.

Thus, the researcher is interested in which Thai parents do their own behaviors on childrearing of preschool children. At present, there is less studies about the above mentioned.

Moral values

In general, it is thought that people develop moral standards from a variety of influences, such as direct instruction, feedback on behaviors from significant others, and modeling of moral standards by others (Bandura, 1986;1989;1991). Standards are also developed from institutionally organized systems, such as education, media, religion, political, and legal agencies. Bandura contends that observation of behavior often outweighs verbal instruction as an influence on children's internalization of morals and standards. Social and moral standards also regulate behavior. The capacity to regulate one's behavior based on expectations and expectancies provide the mechanism for *foresightful* behavior. For example, for social and behavioral expectations, children are expected to be able to attend to and finish a task, listen to a story in a group, follow two or three oral directions, take and turn share, and care for their belongings. They are also expected to follow rules, respect the property of others (Joanne R. Nurss, 1987).

Clearly the children are the future. Parents want them to develop the positive habits and strengths to act responsibly in their everyday life (Rebarber, 2000). Many parents want to share with their children their deeply held religious and moral convictions as a foundation for ethical behavior. Children learn moral behavior by observing the words and actions of their parents. Parents must teach their children to respect others. Children need to see the parents’ self-control, courage and honesty.

Parents are the example to show their children self-sacrifice, kindness and compassion. Children can learn to act responsibly by doing things such as learning to economize and being on time to appointments and school. Parent should instill in their children a respect for the law and traffic rules. Parents are the role models to show their children not to smoke, drink or use drugs. Parents should teach their children not to use negative emotions for making decisions. In this way children can grow up to become a positive influence in the society in which they live.

The results from the research project, “Psychosocial Development of Thai Children”, found that ethic development of economic skills is low between the ages of three to six years old and is the highest between children between the ages of six to ten years old. Ethic development consisted of things such as saving money morally, honesty and feeling shame to sin. Factors correlating to the ethic development of children and youth were age level, gender, family characteristics, rural or urban environment, main caregivers, and the different socioeconomic status of the parents. Furthermore, Mo-suwan et. al. (2004: 66), found that the factors significantly influencing emotional/psychosocial and ethic development of children the age of one to six were the mother’s education, father’s education, main caregivers, family income and household environment.

Conclusion

Childrearing is the way parents respond to their children’s behavior, thoughts and feeling in an attempt to socialize them according to parental and societal values. Parenting is a relationship based on love and lifelong process involves nurturing, guiding and protecting a child in all areas of growth and development. (Sailor, D.H., 2003). One condition within the family affecting parental childrearing is the age of parents. Also, parent’s socioeconomic status (income and education level) affects their parental childrearing. The factor, which has the most effect on parental childrearing behaviors, is parental expectation. All the above mentioned factors are the reason why the researcher is interested in studying which have an influence on parental childrearing behaviors of preschool children.

Social Learning Theory and Parenting

Social Learning Theory (SCT) is usually used to many researches to explain health behaviors. The SCT is attractive for health education and health behavior program because it both addresses the dynamics of individual behavior and gives direction to the design of intervention strategies. More researches needs to be conducted to elucidate the extent to which social cognitive theory constructs predict health-related behaviors (Baranowski et, 2002: 181). It is interested how to apply and examine the parenting's phenomenon.

Bandura bases his theory on the acquisition of complex behaviors on a triangular diagram illustrating the interactive effect of various factors. These three factors are behavior (B), the environment (E), and the internal events that influences perceptions and actions (P). The relationship between these three factors is known as reciprocal determinism (Bandura, 1977, 1986) as shown in Figure 2.

Figure2.Triadic Dynamic and Reciprocal

The SCT addresses both the psychosocial dynamics influencing health behavior and methods for promoting behavioral change. When SCT, human behavior is explained in terms of a triadic, dynamic, and environmental influences all interaction. Among the crucial personal factors are the individual's capabilities to symbolize behavior, to anticipate the outcomes of behavior.

Bandura believes that human behavior is learned. People acquire behaviors through the observation of others. They then imitate what they observe. This type of learning is also known as observational learning. Bandura recognizes that much learning *does* take place as a result of reinforcement, but he stresses that virtually all forms of behavior can be learned in the absence of directly experienced reinforcement. Rather than experiencing reinforcement ourselves for each of our actions, we can learn through vicarious reinforcement by observing the behavior of others and the

consequences of their behavior. Fortunately, most human behavior is learned through example, either intentionally or accidentally-by observing others and patterning our behavior after theirs. Because people can learn from example, they are spared needless errors (Bandura, 1977). This focus on learning by observation, rather than through direct reinforcement, is a distinctive feature of Bandura's theory (Schultz & Schultz, 1998).

In another example of the impact of modeling on learning, Bandura compared the behavior of parents of two groups of children. According to Bandura's theory, the children's behavior should reflect their parents' behavior. The parents of the inhibited children were inhibited, and the parents of the aggressive children were aggressive (Bandura & Walters, 1963 cited by Goins, 2000).

Some of the children then saw the adult model being reinforced by another adult. Other children saw the model being punished for his aggressive behavior. Children in a third group viewed a film that contained no consequences to the models for their aggressive behavior (Mazur, 1998). Albert Bandura argued that individuals, especially children learn aggressive responses from observing others, either personally or through the media and environment. They then imitate what they observe. This type of learning is also known as observational learning. (Isom, 1998)

The social learning theory is the behavior theory most relevant to socialized personality required by the society. Children are raised with the absolute sense of socialization. If direct socialization represents all teachings performed directly from parents to children, the indirect socialization is a learning process from imitation; for example children may learn from their observation or reading/ writing books or group discussion with friends. By that process, children will be able to improve their personality adaptation and development.

Learning process will basically begin at home, since it believes that home (meaning family) is vital for children learning and adapting process. Therefore, parents or caretakers are required to learn the effective way of childrearing. The expression of passion between parents and children must present in an appropriate way, considering Thai culture and way of life.

At this present, it appears that parents lack of time and pay less attention to their children. They only think that they need money to support their children. As a

matter of fact, children basically prefer their passion and care rather than money. Current parents are incapable in creating their children to be a good learner or creator, but only unwise consumers, who are trapped by others. Moreover, children nowadays are struck with a growth of technology, of which occupied most of their normal (the Office of Ministry Secretary).

Factors relating to parental childrearing behaviors

There are many factors that relate to parental childrearing behaviors. In the past, some researchers studied on child-rearing practices in the society occur in accordance with the cultural norms of the society as well as the demographic and socio-economic characteristics of family members that likely influence participation. In most societies, however, childrearing practices preserve a common value of life and maintenance of the health and well-being of a child. From the review of overall literature the important factors affect parental childrearing behaviors as follows;

Age

It is known that women are recommended to have children between 18 and 35. Younger or older mothers have a higher possibility to be less sensitive and responsive to their infants than mothers who give birth during the “optimal” childbearing years. (Shaffer, 1992: 587). Part of the problem is that these younger mothers, who are not very knowledgeable about babies, usually seek advice and support from similar sources namely, their own adolescent peers (Gacia C. et al.,1987 cited by Shaffer, 1992: 587). Very young mothers also provide less stimulating home environments for their infants and toddlers than older mothers do. Perhaps This explains why children of teenage mothers are likely to show some deficits in intellectual functioning during the preschool and grade school years and very poor academic performances by the time they reach adolescence (Furstenburg et al.,1989 cited by Shaffer, 1992: 587 – 588).

In the past, it was found that mothers with the age above twenty years old would have mental maturity in childrearing (Mercer, 1981 cited by Sanuntreungsak, 1993). It was also found that parents in different age groups, occupations, family incomes, and education levels have different scores of knowledge in promoting child

development. Parents' age between 41 – 50 years have more of knowledge than those who are younger. Parents who have a bachelor degree or a higher education have more knowledge than those with a lower education. Parents with higher family incomes have more knowledge than those with lower incomes (Sukchareon et. al., 2001; 101 – 102). Another result from “Cognitive Development of Children at each Age Group Project” revealed that the factor, which significantly influenced child development of children between approximately 3 – 5 years, was maternal education. (Issaranurug et. al., 2003).

In 2004, the first report of holistic child development showed that factors influencing the childrearing practice of the 2–6 year olds were family income and number of children in the family. (Mo–suwan et al., 2004: abstract). The most important determinant of childrearing of all age groups was the maternal education level. Mothers with a high education were likely to nurture their children' s development far better than mothers with only compulsory education or lower. (Nantamongkonchai et al., 2004: 1).

Another result made in Thailand revealed that the age of 20 years is suitable to be a mother because of physical maturity. In the past, there has been a study made about the comparison of parental readiness among 100 spouses in the North of Thailand. The examples were classified by accommodation, income, age, and education level. The study showed parents age 21-30 years have more parental readiness than younger ones (Srichanarpa, 1984: 73-78 cited by Committees of National Study of Priminister of Thailand, 1997: 36). A mother's age provides information about experience in living. Mothers who are experienced parents may take s familiar or well – practiced, rather than a reflective, approach to a problem that considers the child's experienced at the time (Goodnow, 1988, Holden, 1988 cited by Pridham, K.F., & Pascoe, 1999: 213).

Euasathaen (2002: 225 – 226) studied factors affecting mothers' time spent in childcare for preschool children in Bangkok data from 500 mothers of preschool children in the 1st kindergarten level at private and government schools is gathered. It was found that elder mothers had childrearing behaviors concentrated on intellectual /

emotional and social development. It may be due to life experience, life style, daily life including rational thinking and decision-making.

In summary, parents' ages may be an important factor that affects parental childrearing behaviors on any way involving child development such as physical, intellectual /emotional and social development.

Education level

General knowledge may be estimated by years of education. Maternal education level is another variable, which influences on childcare and children preparation. Phiromprames (1989) found that higher-educated mothers were better able to support the child development than lower-educated mothers. Higher-educated parents generally have more knowledge and understanding their child than lower-educated parents. For example, higher-educated parents can provide good nutrition, childcare, healthcare, and moral support to their child. (Srichanarpa, 1984: 73-78 cited by Committees of National Study of Priminister of Thailand, 1997: 36)

Tonsagul and Promrew (1985; 3) studied "Behavior of mother raising their children aged 0-5 years in Ghetto Area, Bangkok Metropolis in 1985", they found that the majority of mothers (74.4 percent) took care of their children by themselves. Euchsathear (2002; 225-226) found that the mother's education has an influence on duration time spent in childcare. She gathered data from 500 mothers of preschool children in the 1st kindergarten level from private and government schools. According to this study, the result revealed that mother's age, education, occupation, household number, family income and type of caregiver have a strong influence on childcare activities. Past researches showed that higher educational level of mothers have a positive influence to the childrearing behaviors of concentration on intellectual /emotional, and social development. Higher education levels in term of knowledge and experiences could be more utilized in childrearing.

Other results showed that more than 80 percent of mothers' predicted childrearing pattern was at the medium level of physical care and nearly 75 percent of mothers had a higher level in developmental promotion. The factors that significantly associate with both types of childrearing patterns were parents' education, family

income, mother's status, knowledge about childcare and childrearing and the accessibility of health services (Sonsuchola, 1994; Abstract).

Sookchareon et al (2001:101-102) studied knowledge and practice in promoting child development. The samples were five hundred parents who have four year-old children and brought any one of their children to attend and receive health services from a pediatric clinic of the Outpatient Development, Siriraj and Ramathibodhi Hospitals. Regarding parent's practice in promoting child development the findings revealed that there are statistically significant differences among parents with different occupations, family incomes and education levels ($p < 0.01$). Parents with higher education (about bachelor's degree) have higher scores of practice than those with no education ($p < 0.05$).

Nantamongkonchai et. al. (2004: 1) explored childrearing practices and their determinants of studied families in the Holistic Development of Thai Children study. The samples consisted of 9,488 families with children aged 1-18 years old enrolled by three stage stratifies random sampling. From the multivariate analysis, the most important determinant of childrearing of all age group was maternal education level. Mothers with high education were likely to nurture their children's development far better than mothers with only compulsory education or lower.

In conclusion, the higher education mothers that they will better generate assistive solution to solve the childrearing problems than the lower. Therefore, maternal education level is another variable related to parental childrearing behaviors of child development in varies aspects.

Family income

Socioeconomic status remains a topic of great interest to those who study children's development. Income is considered a rather volatile indicator of financial capital (Hauser, 1994). In sociology, a poor family has loose and neglectful childrearing because parents work out and have less time to raise their child. Besides, childrearing is powerful rather than reasonable. The main reason is their role position in society, while a middle-class family has much more orderliness and attention in childrearing than a poor family. It concerns about child's education level and instructs them with reasonable and disciplinable explanation. On the other hand, a high-class

family has the power to give better childrearing financial – wise. However, parents govern them with no rule and regulations. Several researches found that the primary child of high-income families often cry loudly when he/she feels offended or jealous to his relatives (Srichanarpa, 1984: 73-78 cited by Committees of National Study of Priminister of Thailand, 1997: 36). Parents often raise their children to have the same skills that they use in their own lobs. Studies suggest that as a family's economic status situation worsens, discipline becomes increasingly inconsistent and nurturing decreases.

Patterns of childrearing in high and low socioeconomic status families which Eleanor Maccoby (1980 cited by Shaffer, 1992: 596) concluded that, after reviewing the child-rearing literature, high-SES (middle-and upper-class) parents differ from low-SES (lower-and working-class) parents. Low-SES parents tend to stress obedience and respect for authority, tidiness, and the understanding of right and wrong thing. High-SES parents are more likely to stress happiness, curiosity, independence, creativity and ambition. Low-SES parents are more restrictive and dictorial, often setting arbitrary standards and enforcing them with power – assertive forms of discipline. High-SES parents are more likely to use inductive forms of discipline. They communicate more with their children, reason with them more, and may use somewhat more complex language than Low-SES parents. They also tend to show more warmth and affection toward their children.

It has been demonstrated in overseas studies that children from families with higher incomes and more education tend to experience somewhat higher quality child care than children with fewer advantages (Burchinal and Nelson, 2002) Most recently, McCulloch and Joshi (2002) also using data from the 1958 birth cohort find that children from low-income families perform more poorly on cognitive tests and that their lower performance is related to the material disadvantage their families have experienced during their childhood. According to MacLanahan (1997), using data from the NLSY and based on co relational evidence not experimental data, firm lone parent effects for children of divorced or never-married mothers are found in the U.S. research even when controlling for income. For example, when mothers remarry and income goes up, lower achievement and higher behavioral problems remain.

(Kamerman et al., 2003;18). Furthermore, the study showed that parents having higher income and higher education level have more parental readiness than those with a lower income and lower education level. (Srichanarpa, 1984: 73-78 cited by Committees of National Study of Priminister of Thailand, 1997: 36).

Sookjareon et al (2001: 101-102) found that parents who have family incomes between 10,000-20,000 baht and more than 20,001 baht per month have higher scores of practice in promoting child development than parents who have family incomes between 3,001-10,000 baht per month ($p < 0.01$).

In short, family income is the greater factor which affecting parental childrearing behaviors in some way.

Parental expectation

Expectations are the anticipatory aspects of behavior that Bandura (1977, 1986) called antecedent determinants of behavior. A person learns that certain events are likely to occur in response to the person's behavior in a particular situation and then expects them to occur when the situation recurs. For behavior that is not habitual, people anticipate many aspects of the situation in which the behavior might be performed, develop and test strategies for dealing with the situation, and anticipate what will happen as a result of their behavior in this situation. In this way, people develop expectations about a situation and expectations for outcomes of their behavior before they actually encounter the situation. In most cases, this anticipatory behavior reduces their anxiety and increases their ability to handle any kind of situation. It is well accepted that parents' expectation has a major effect on children academic performance (Boocock, 1972; Vollmer, 1986 cited by Chen, 2001). Even having much education, but it may be too widely for parents to understand, parental expectation on children's education still exists in Thai society nowadays. In practice, parents usually force children to learn while they do not want or desire to. This is the main cause of a child's learning failure. However, parents' concept on high education level inducing the good career has changed a lot lately. For example, several researches found that some independent careers were supported by parents or members in the family. (Suvannathat, 1998).

The International Association for the Evaluation of Educational Achievement, a coordinator of international research, found that parental expectations are an important factor on the direction of childrearing. The research was the only long-term project in Thailand among eleven countries, which started from 1986 to 1997. Sukhothai Thammathirach University was a performer of Thailand led by Patsornsiri & co. The research revealed the experiences and developments in small child and found that the random parents throughout Thailand expected children to develop self-sufficiency, language ability, and pre-academic skill consecutively. Parental expectations are important factors, which influence the direction of childrearing method. (Suvannathat, 1998)

Primarily results conducted that 56.4 percent of example mothers are concentrated on physical care, 32 percent are concentrated equally on both physical care and intellectual /emotional and social development and only 11.6 percent concentrated on intellectual/emotional and social development. Considering the demographic characteristics, the financial and social status of mothers and children, showed that mother's age, educational level, marital status, financial status, career, family members and babysitters have an influence on maternal childrearing. The high-educated mothers groups are mostly concentrated on intellectual/emotional and social development. (Euasathaen, 2002: 225 – 226).

The result from a research project “Child Rearing in Thai Families: Qualitative Study” showed that most main caretakers have similar expectations of their children i.e. being a good child, an attentive student, and not being an unruly child and obtaining good career. The way by which the children are brought up for achieving the caretakers' expectations is saving their earnings for supporting their children' future education, training them to be an industrious students, obedient children, and respectful children. Most caretakers typically take care of their preschool children intensively. Their practice of childrearing relatively changes when they grow up i.e. giving oral instructions for the activities. Generally, parents mainly teach their children individual and social responsibilities. (Nanthamongkolchai et al., 2004: 96).

Another result from a research project “Parental Expectation, Beliefs, Childrearing Practice and the Development of Preschoolers”, the sample consist of

3,574 parents of 3-4 years old children who attend 169 randomly selected Kindergartens and Child Care Centers in Bangkok Metropolitan and its outskirts. It reveals that parental expectations on children characteristics were at high to highest levels on the social ability and adaptation, intellectual, and physical appearance (Phuphaibul et al., 2004: abstract).

In other countries, there are the studies about maternal expectations; Nino (1979) studied two subgroups of mothers in Israel; those from Asian – African and European countries and found sharp differences between the groups of mothers in their expectations for ages of perceptual and cognitive achievements (see, hear, understand words, identify pictures of objects) by their babies. (Williams, P.D. et al., 2000); Hess et al. (1980) found the differences in developing timetables of Japanese mothers and American mothers with social – economic status having only a minimal effect. Mothers in Japan, for example, expected earlier control of emotions than Americans, while American mothers expected children to attain earlier acquisition of social skill with peers and earlier “verbal assertiveness”.

For example, the three studies done in Israel, Australia and The Philippines can reveal that mothers in Israel; those from Asian – African origin and European origin showed strong differences between the groups of mothers regarding their expectations for ages of perceptual and cognitive achievements (see, hear, understand words, identify pictures of objects) of their babies. In Sydney, Australia, gender and birth orders were found to have minimal effects on maternal expectations. (Williams, P.D. et al., 2000). The Philippines, the result showed significant main effects of all four variables (physical/ perceptual – motor, cognitive and psychosocial) on maternal expectations of child development and on maternal childrearing practices. Also, significant interaction effects of residential location and maternal education on mothers’ expectations of children’s physical/perceptual – motor development were found. (Williams, P.D. et al., 2000).

In addition, the main result from the only international longitudinal study project on preschooler services reveals that Thai parents’ main expectation of their children is self – sufficiency, language ability, and pre-academic skills. However, they put less importance to self – assessment ability of the child, which actually is considered to be very significant in order to develop the child in becoming a good

human being in the future. (Suvannathat, 1998). Thus, expectation is important because it has influence on one's life's path, socialization, and childrearing. (Suvannathat, 1998).

In Canada, Tourigny & Ward (2004) studied parental behaviors of 142 families during the hour following their child's return from surgery were captured on videotape and scored by two nurses using the Parental Behaviors Inventory. It was found that fathers and mothers demonstrated similar types of behaviors, mostly behaviors such as showing affection and giving some physical care. Fathers were less present at the bedside than mothers and demonstrated quantifiably less helping behaviors than mothers. The result of this analysis illustrated that fathers demonstrated helping behaviors at the hospital and these behaviors could be encouraged and supported by hospital staff.

In conclusion, a parental expectation is the most important factors on the direction of parental childrearing. But, there are not widely studies in setting area of kindergarten schools. At present, our knowledge about of this factor responsible for parental childrearing behaviors is incomplete.

CHAPTER III

RESEARCH METHODOLOGY

This is a descriptive correlation research that studies the factors related to parental childrearing behaviors of pre-school children. These factors are parental age, education level, family income and parental expectation. Data is collected via questionnaires.

Population and sampling

The target population of this study is the parents with 3–6 years old children in the Bangkok proper. The sample is the parents with 3–6 years old children in Bangkok metropolitan up to 240 samples from four kindergarten schools during March to April, 2008. The sample is recruited by purposive sampling technique, according to the eligible criteria:

1. The mothers or fathers who mainly responsive to childrearing.
2. The mothers or fathers with full comprehension on all aspects of the Thai language.
3. The mothers or fathers who assent and cooperate to participate in this research.

The sample size is calculated by a principle of Kerlinger and Pedhazur(1973, cited by Worapongsathorn, 1989:60). A formula was:

$$n = 30 k$$

when, n = total sample size used in a research

k = number of independent variables

The research has 8 independent variables: age, education level, family income and parental expectation with five categories, which are physical, emotional, educational, social and moral development.

According to this formula, each of the variables required at least 30 cases as the minimum number of subjects. In this study, there are 8 variables. Therefore, for heterogeneity the sample size is 240 cases.

Setting

Data collection will be conducted in four kindergarten schools around Ramathibody hospital in Bangkok area. The researcher selects the kindergarten schools in this area because they are located in the city proper. It is convenient for the researcher for collecting data and this area is the center of city civilization.

3 private kindergarten schools and 1 government school have well cooperated in the process of data collection from parents who have 3-6 years of age. All schools have similar educational policies as summarized below:

1. To establish the teaching and learning process effectively with high social acceptance.
2. To enhance the development of thinking process for all students
3. To encourage students to perform with disciplines, ethics, fair behaviors, moral, and personal hygiene in both physical and emotional issues
4. To support student activities not only in school but also outside activities to be consistent with national education policies
5. To emphasize on the systematic school management
6. To implement the environmental and safety management system to the premise effectively

Student Enrolment: pre-school to small children grade 3

The schools accept only traveling students in both genders, who are around 2.5 to 6 years of age. Students are classified to each class upon their readiness and ages. The school period starts from 8.10 - 14.55 Monday – Friday.

The instruction is based mainly on the approved curriculums obtained from the Ministry of Education.

General Procedures for all students according to the instruction of the Ministry of Education are as follow:

1. Semester and semester break

The schools provide 2 semesters:

- Semester 1 from 16 May – 10 October of each year

- Semester 2 from 1 November – 31 March

2. School period

All students are to arrive the school before 08.00, or before the school assembly.

The school assembly, which include singing the national song and praying, is held by each school as mentioned in the Act of the Ministry of Education on school assembly instruction B.E. 2503 (Revision 3) and a letter of Sor Thor 0201/ Wor 5 dated on 2 January 1976 regarding the support of students in singing the national song.

The schools will end all sessions at 14.55 daily, unless they have any extra activities, which will extend to maximum at 17.00 upon advance notice.

3. Coming to school

All students are not allowed to go outside the school without the official approval from the administrative teacher.

In case of having sick leave or business leave, students must inform the school as soon as possible by telephone, and submit the letter on the other coming day.

Students must ensure that they have dressed appropriately as assigned under the school dress code every times they access to school or outside school.

Research Instruments

The instrumentation used for data collection is a questionnaire which is composed of 3 parts as follows;

Part I: General information questionnaire of parents

General information questionnaire which collect data of age, education level, career, nationality, religion, marital status, spouse relationship, number of children, family income, number of family members and type of family This questionnaire (**Appendix B**) is developed by the researcher. All items were parent's self-report by filling in the blank.

Part II: Parental Expectation of childrearing questionnaire

The researcher modified the Parental Expectation of the Childrearing Questionnaire from “The Parental Expectation and Beliefs Questionnaire” of Rutja Phuphaibul (2003). The concept of questionnaires derived from children standards caring measures parental expectations of childrearing of preschool children which

modified from the Questionnaire of Williams et al., 2000. The previous Parental Expectation and Beliefs Questionnaire consisted of 3 domains, which are Social-adaptation development, Intelligence development and Physical development. It is a closed questionnaire with 22 items in total. The answers of parental expectations on children characteristic used a five point Likert scale ranging from 1-5, which represent 1(no), 2 (little), 3 (moderate),4 (much), 5 (most). The previous Parental Expectation and Beliefs Questionnaire had evaluated for content validity by 3 experts: psychologist, nutritional teacher and nursing teacher. The reliability was tested by Guttman Split-half = .81.

The researcher modified the content of the first part of the questionnaire by changing the word from “want” to “expect” in the responding choices. This part of the questionnaire involves the parental expectations toward the future of their children. It is a closed questionnaire where there are only three possible answers for each question. It is composed of twenty five questions. Questions one to five measure the expectation on physical characteristic. Questions six to ten measure the expectation on emotional characteristic. Questions eleven to fifteen measure the expectation on educational characteristic. Questions sixteen to twenty measure the expectation on social characteristic. Questions twenty to twenty five measure the expectation on moral characteristic.

Scoring

The “Parental expectation of child rearing questionnaire” is used to determine how parents reflect on what aspects of their child’s development they feel are more important by rating each item on a three point scale. Each question has the maximum number of three points. Answers that represent high expectation are three points. Answers that represent medium expectation are two points. Answers that represent low expectations are one point. The possible total scores range from 25-75. The maximum possible score is seventy five points (Appendix C).

Part III: The Parental childrearing behaviors questionnaire

The Parental childrearing behaviors questionnaire is based on a questionnaire created by the researcher. Their questionnaire measured the parental childrearing behaviors. The concept of the questionnaire categorized parental behaviors into five domains: physical care, emotional care, education, socialization and moral values. The

scores for each item ranged from 1 to 3, and the total scores range from 65-195. A higher score indicates a higher level of health promoting behaviors of parents (Appendix D).

Validity and reliability of the instrument

The content validity of the instrument is validated by a panel of three experts. When the researcher make the questionnaire completely, will bring this questionnaire to the expertise to check the content validity by 1 pediatric nurse teacher at Department of Nursing, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University and 2 instructors at Family Health Department, faculty of Pubic Health who teach health course. The revision is then made following comments and recommendations from the 3 experts. After that check and recommend the researcher will check to improve and adapt. And then bring the recommendations to improve, continuously until it is accepted by the three experts. And then it will be used in a pilot study with thirty parents with similar characteristics like the sample. So and then bring it to analyze for Conbach's coefficient alpha (Worapongsathorn, 1989: 65). Finally the research instrument is tested for its reliability. The findings revealed that Conbach's alpha coefficient of Parental Expectation of childrearing questionnaire = 0.75, The Parental Childrearing Behaviors Questionnaire = 0.80

Protection of human rights

The study is permitted by the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, administrators of Ramathibodi Hospital, and the Committee on Human Rights Related to Researches Involving Humans Subjects. Potential participants were informed about the purpose of the study at anytime. There are no risks for willing participating in this study. It will take time about 30 – 45 minute to full fill the questionnaire. There is no cost, or any payment for the participants in the study.

Data collection

The process of data collection is as follows;

1. A researcher submits formal letter from Graduate Studies School, Mahidol University to the Director General of Department of Education, Ministry of Education prior to the research.

2. A researcher then proposes letters with full details of the research objectives, research process as well as research limitation to the 4 directors of selected kindergarten schools in order to obtain permission for data collection and full cooperation from parents.

3. The researcher contacts each kindergarten schools in order to make an appointment for most suitable date and time in advance.

4. The researcher collects data through the following steps:

4.1 The research represents parents in 3 Districts (Khets), in Bangkok Area only. The sample size, including 10% of error margin, is approximately 280 samples.

4.2 Sampling parents include those who attend the School Orientation Ceremony with full comprehension of Thai language, and willing to participate in the study.

4.3 The data collection is held during 21 April 2008 to 2 June 2008 in 4 kindergarten schools, particularly on the School Orientation Day.

4.4 The researcher explains the purposes of the research, distributes the questionnaires, and explains how to complete the questionnaire to sampling parents. This takes 30-45 minutes per sample.

4.5 The researcher collects only the completely filled in questionnaire for further data analysis process.

Data analysis

Data analysis starts after the questionnaire has been reviewed and rechecked for its completion. Then data are analyzed by SPSS/PC⁺ to calculate the result of studied variables and that to predict the influencing factors in conjunction with the research objectives.

1. Demographic data of parents is analyzed by using descriptive statistics: frequency, percentages, range, means and standard deviation.

2. Parental expectations are analyzed by using descriptive statistics: range, mean, standard deviation.

3. Parental childrearing behaviors are analyzed by using descriptive statistics: Range, mean, standard deviation.

4. The Pearson's correlation is utilized to identify the relationship between personal factors such as age, education level, family income and parental expectation and parental childrearing behaviors.

CHAPTER IV

RESULTS

This descriptive research study used Bandura's social learning theory (SLT) as the conceptual framework to investigate the correlation between the parental demographic characteristics (age, education level, family income) and the parental expectations and childrearing behaviors for preschool children in the Bangkok area. This chapter presents the findings of the study which are divided into 3 parts as follow:

Part I: Demographic characteristics of parents

Part II: Parental expectations in 5 categories: physical, emotional, education, social, and moral characteristics.

Part III: The correlation of parental age, education level, and family income with parental expectations and parental childrearing behaviors.

Characteristics of the samples

The total 233 parents with 3-6 year-old children from 4 kindergarten schools in Bangkok metropolis are studied. Parents' age was between 21 to 50 years. The mean and standard deviation of age were 34.02 and 5.59 years. Their education level ranged from primary school to Master degree (6-19 years). The study exerted that 5.2% had graduated from Primary School, while 19.3% were Secondary School, 20.2% were Certificate Level, 52.4% were Bachelor Degree, and 3% were Master Degree, accordingly. The average number of years of education was 14.18 years. Family incomes ranged from 0 - > 20,000 Baht/month and the majority of the sample (48.1%) had income of 10,000-20,000 Baht/month as described in **Table1**.

Part I: Demographic characteristics of the parents**Table 1 Percentage mean & median of demographic characteristics of parents (n = 233)**

Characteristics	Total Frequency	Total Percentage
Age (years)		
21-30	70	30
31-40	136	58.4
41-50	27	11.6
Mean = 34.02	Median = 33.00	S.D. = 5.59
Min = 21 ; Max = 50		
Education Level		
Primary	12	5.2
Secondary	45	19.3
Certificate	47	20.2
Bachelor degree	122	52.4
≥ Master degree	7	3.0
Mean = 14.18	Median = 16	S.D. = 2.90
Min = 6 ; Max = 19		
Family Income		
none	5	2.1
2,000-4,000	2	0.9
4,001-5,000	5	2.1
5,001-6,000	6	2.6
6,001-7,000	4	1.7
7,001-8,000	16	6.9
8,001-9,999	9	3.9
10,000-20,000	112	48.1
> 20,000	74	31.8
Mean family income =	Median family income =	S.D. = 34871.4
33,590.4	30,000	
Min = 6,000 ; Max = 500,000		

Table 1 Percentage mean & median of demographic characteristics of parents
(n = 233) (continued)

Characteristics	Total Frequency	Total Percentage
Occupation		
Housewife	13	5.6
Employee	54	23.2
Merchant/business owner	48	20.6
State Enterprises	7	3.0
Government officer	100	42.9
Other	11	4.7
Religion		
Buddhist	226	97
Christian	1	0.4
Islam	6	2.6
Marital status		
Married	202	86.7
Widow	7	3.0
Divorce	4	1.7
Separate	20	8.6
Number of children		
1	126	54.1
2	86	36.9
3	18	7.7
≥ 4	3	1.3
Relationships of spouse		
Excellent	86	36.9
Good	123	52.8
Fair	22	9.4
Poor	2	0.9
Type of family		
Nuclear	139	59.7

Table 1 Percentage mean & median of demographic characteristics of parents (n = 233) (continued)

Characteristics	Total Frequency	Total Percentage
Type of family		
Extended	94	40.3

Parental expectations

The parental expectation scores of sample total range from 45-75. (mean = 63.08, S.D. = 9.95). It was shown that the parental expectation of the sample was at a high level. Considering to each category, the highest to the lowest of parental expectation mean score were moral expectation (14.01%) and emotional expectation (12.97%) shown in **Table 2**.

Table 2 Range, mean and standard deviation for parental expectation scores by total and 5 categories (n= 233)

Parental expectations	Mean	S.D.	Possible range	Actual range
Physical expectation	13.42	1.66	1-15	8-15
Emotional expectation	12.97	2.01	1-15	6-15
Educational expectation	13.33	1.89	1-15	5-15
Social expectation	13.94	1.46	1-15	9-15
Moral expectation	14.01	1.67	1-15	8-15
Total	63.08	9.95	25-75	45-75

Parental childrearing behaviors

The parental childrearing behaviors scores of sample total range from 65 – 195. (total mean = 156.27, S.D. = 23.88). It was shown that the parental childrearing behaviors of the sample was at a medium level. Considering to each category, the highest to the lowest of parental childrearing behaviors mean score were emotional care (33.48%) and socialization (28.96%) shown in **Table 3**.

Table 3 Percentage mean & median of demographic characteristics of parental childrearing behaviors**(n = 233)**

Characteristics	Mean	S.D.	Possible range	Actual range
Physical care Min = 13; Max = 39	32.29	5.56	13 - 39	13-39
Emotional care Min = 13; Max = 39	33.48	5.60	13 - 39	13 - 39
Education Min = 13; Max = 39	28.97	5.20	13 - 39	13 - 39
Socialization Min = 13; Max = 39	28.96	5.55	13 - 39	13 - 39
Moral values Min = 13; Max = 39	32.57	5.52	13 - 39	13 - 39
Total Min = 65; Max = 195	156.27	23.88	65 - 195	65 - 195

Testing Hypothesis

Hypothesis: Selected factors; parental age, education level, family income and parental expectation are correlated to parental childrearing behaviors.

According to the Pearson's correlation analysis, the correlation of factors has been studied, and the result with statistical significance at a level of 0.05 represents the interrelationship between the studied factors. The result illustrates that the family income is positively related to education level, while Overall parental expectation is also related to education level and family income as shown in **Table 4**.

Table 4 The relationships among study variables as analyzed by Pearson's correlation analysis (r) in the form of correlation matrix (n=233).

Variables	Parental childrearing Behaviors	Parental Age	Education Level	Family Income	Parental expectation (total)
Parental childrearing Behaviors	1.00				
Parental Age	.033	1			
Education level	-.071	.023	1		
Family income	-.009	.120	.267*	1	
Parental Expectation (total)	.033	-.0363	.272**	.143*	1

* $p < 0.05$, ** $p < 0.005$

The results of the Pearson's correlation analysis to each category of parental expectation, shows that parental expectation on education is positively related to the total parental childrearing behaviors one with statistical significance at the .005 level ($r=.272$).

The overall parental expectation is not significantly related to the parental childrearing behaviors at the .05 level. ($r=.033$). However, it appears that specific parental expectation contains a positive relation to the specific parental childrearing behavior, especially in term of education with statistical significance at the .05 level ($r=.154$) as shown in Table 5.

Table 5 The Pearson’s correlation analysis (r) between Parental Expectations and Parental Childrearing behaviors (n=233).

Variables	Parental childrearing Behaviors Physical care	Parental childrearing Behaviors Emotional care	Parental childrearing Behaviors Education	Parental childrearing Behaviors Socialization	Parental childrearing Behaviors Moral care	Parental childrearing Behaviors (total)
Parental expectation *physical	-.008					
Parental expectation * Emotional		-.027				
Parental expectation *Education			0.154*			
Parental expectation *Socialization				0.046		
Parental expectation *Moral					.109	
Parental expectation (total)						.033

* $p < 0.05$, ** $p < 0.005$

CHAPTER V

DISCUSSION

The discussion of the findings relevant to the research questions and the hypothesis are presented in this chapter in terms of the characteristics of the sample, parental demographic characteristics, including but not limited to, age, education level, family income, in conjunction with parental childrearing behaviors as follows.

Characteristics of the sample

The total 233 parents with 3-6 year-old children from 4 kindergarten schools in Bangkok metropolis are studied.

There are 233 samples out of 280 questionnaires distributed. Amongst the samples, 90 of them are fathers while 143 are mothers, representing 36.8% and 61.4% respectively. The age of the samples ranges from 21 to 50 years, with an average age of 34.02 years. Most of them were in the group of 31-40 years (58.4%), which illustrates mature working couples, who starts up a family life with sufficient knowledge and skills plus responsibility for their family.

The means of years of education is 14.18. The education level ranged from primary school to Master degree (6-19 years). The study exerted that the majority of parental education is bachelor degree at 52.2%, while the others are 20.2%, 19.3%, 5.2% and 3% representing Certificate level, secondary school, primary school, and master degree respectively. It also shows that the average number of years of education is 14.18 years.

Family incomes ranged from 0 - 20,000 and above Baht/ month, and the majority of the sample (48.1%) had income of 10,000-20,000 Baht/month. This study finds that the average income of families in Bangkok Metropolitan is 33,590.4 Baht, which appears to be higher than the average family income (12,150 baht/month) reported by National Statistic Office (2000).

The majority of the samples presented that 42.9% are Government Officers, 97% are Buddhism, 86.7% have married status, while 59.7% are nuclear family, and 54.1% have single child, and 52.8% have a good spouse relationship.

Parental Expectation

Parental expectation is illustrated into 5 dimensions; Physical expectation, Emotional expectation, Educational expectation, Social expectation, and Moral expectation. This study reveals that the top three expectations the parents have concerned are being caught by any temptation (No. 19 in Social Expectation Part), then being patriotic and moral under Moral Expectation Part.

Considering the total result of each dimension, it is found that the concerns of parents rank from moral expectation, then social expectation, and physical expectation respectively. This represents a similar trend to a study of Nanthamongkolchai, of which in general parents mainly teach their children in individual and social responsibilities. (Nanthamongkolchai et al., 2004: 96). Another studies about parental expectations showed that the most parents had high level of expectation on the child desirable characteristics in social adaptive, intellectual, and physical characteristics (Phuphaibul et al., 2007).

Moreover, it is also studied that parents expect children to graduate in a bachelor level (50.2%), and then master degree of 44%. From the result, it also appears that 55.4% of parents expect to gain a fully support from their children after their retirement, of which is a rooted Thai culture.

Testing Hypothesis

Hypothesis: Parental expectation, parental age, education level and family income are related to the parental childrearing behaviors.

The result showed that parental age is not statistically correlated with parental childrearing behaviors. This is suggested the samples of father may not have the direct representation of their childrearing process.

Education level was not statistically correlated with parental childrearing behaviors.

Family Income was not statistically correlated with parental childrearing behaviors, but it was statistically significantly related to education level ($r=.267$, $p<.005$).

The Overall parental expectation was statistically significantly related to education level and family income ($r=.272$, $p<.005$ and $r=.143$, $p<.05$). On the other hand, it shows that parental expectation on education is positively related to the parental childrearing behaviors with statistical significance at the .05 level ($r=.154$). The overall parental expectation was not correlated to the parental childrearing behaviors with statistical significance at the .05 level. ($r=.033$).

It also appears that parental expectation contains a positive relation to the parental childrearing behavior, especially in term of education with statistical significance at the .05 level ($r=.154$).

Limitation of this study

The study might not cover sufficient number of main responsible persons who respond behaviors of mothers or fathers to their children's needs and learning including: physical care, emotional care, education, socialization, moral values.

CHAPTER VI

CONCLUSION

This study was descriptive correlation research to describe and explain the relationship between parental expectation, parental age, education level and family income and parental childrearing behaviors for pre-school children in Bangkok in five domains: physical care, emotional care, education, socialization, and moral values. Bandura's social learning theory (SLT) as the conceptual framework to investigate the correlation between the parental demographic characteristics (age, education level, family income) and the parental expectations and childrearing behaviors for preschool children in this study. A purposive sample was 233 parents with 3-6 year-old children from 4 kindergarten schools in Bangkok metropolis are studied during April to June, 2008. Criteria for collection were: the mothers or fathers who attend School Orientation Ceremony only with full comprehension on all aspects of the Thai language, and assent and cooperate to participate in this research. The data collection showed respect for human rights and use three parts of questionnaires. First the demographic data form was designed to assess general information. Second, the parental expectation questionnaires, which were assessed from "The Parental Expectation and Beliefs Questionnaire" modified by the researcher from Phuphaibul (2003), was used to measure parental expectation. Third, the Parental childrearing behaviors Questionnaire which was developed by the researcher was used to assess behaviors of mothers or fathers to their children's needs and learning including: physical care, emotion care, education, socialization, moral values.

The reliability of the parental expectation questionnaires and The Parental Childrearing Behaviors Questionnaire, computed by using that Conbach's alpha coefficient, were 0.75, and 0.80 respectively, for 233 subjects. All data were analyzed by using the SPSS for window, Version 13.0. The results may be summarized as follows:

The total 233 parents with 3-6 year-old children from 4 kindergarten schools in Bangkok metropolis are studied. Parents' age ranges between 21 to 50 years. The mean and standard deviation of age were 34.02 and 5.59 years, respectively. Their education level ranged from primary school to master degree (6-19 years). The study exerted that the majority of parental education is bachelor degree at 52.2%, while the others are 20.2%, 19.3%, 5.2% and 3% representing certificate level, secondary school, primary school, and master degree respectively. It also shows that the average number of years of education is 14.18 years. Family incomes ranges from 0 - > 20,000 Baht/ month, and the majority of the sample (48.1%) had income of 10,000-20,000 Baht/month.

The parental expectation scores of sample total range from 45-75. (Mean = 63.08, S.D. = 9.95). It was shown that the parental expectation of the sample was at a high level. Considering to each category, the highest score of parental expectation is moral expectation (14.01%) while the lowest is emotional expectation (12.97%). The results of the Pearson's correlation analysis to each category of parental expectation, shows that parental expectation on education is positively related to the parental childrearing behaviors with statistical significance at the .05 level ($r=.154$). The overall parental expectation was not correlated to the parental childrearing behaviors with statistical significance at the .005 level. ($r=.033$)

The study presents that Parental expectation contains a positive relation to the parental childrearing behavior, especially in term of education with statistical significance at the .05 level ($r=.154$)

Suggestions

The findings of this study provide several important implications for any parents and general people, pediatric nurse, teacher, and for research: to develop another perspective.

Academically, this study showed that the parental expectation on their children only focusing on the success of the education. Most of them want their children to succeed high education level. Because of the changing of family pattern to single family type, the political conflict during the past five years, affected a lot on children

intellectual. They have not much time concerning physical, emotional, social and moral problems. Which also change the childhood behaviors on many aspects of life.

As the result of this study it was suggest that the parent should improve their ability to access the children behaviors. Not only the educational level, they should spend an appropriate time to participate their children on physical, emotional, social and moral status. As the pediatric nurse, the suggestions should be point to the parental attitude to cope with their children.

At school, the teacher and the school nurse can play role in helping parents to improve their child-parental relationships as well as helping them to psycho-socially and morally develop the child. The teacher and the school nurse can work together using the leisure time joining with the families, discussing with them to help the families to better understand their problems. The parents and the children should be scheduled to meet school nurse as tolerated for discussing the children's physical behaviors and emotional stability about half to one hour after school. Additionally, they can convince the families to participate the group discussion which can help improving social and moral adaptation of their children.

BIBLIOGRAPHY

- Abrams, D. R. (1989). *Using multivariate statistics*. (2nd edition). New York. Harper Collins
- Bandura, A. (1986). *Social foundation of thought and action: a social cognitive theory*. New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for behavior sciences*. (2nd ed.). _____, (1990). Canberra: *Australian Institute of Criminology*, 1990: 77-84.
- Glascoc, F. P. & Sandler, (1995). Value of parents' Estimates of children's developmental ages. *The Journal of Pediatrics*, 127(5), 831-835.
- McCord, J. (1979). "Some Child-rearing Antecedents of Criminal Behavior in Adult Men". *Journal of Personality and Social Psychology*, 37(9), 1477-1486.
- Ninio, A. (1980). Picture-book reading in mother-infant dyads belonging to two subgroups in Israel. *Child Development*, 51, 587-590.
- Pacher, L.M. & Dworkin, (1997). Value of parents' estimates of children' s developmental ages. *International journal of Nursing Studies*, 40, 831-835.
- Pender, N. J. & others. (2001). *Health Promotion In Nursing Practice*. (4th ed.). New Jersey.: Prentice Hall., Upper Saddle River.
- Williams, P.D. et. al. (1999). Mothers' developmental expectations for young children in the Philippines. *International Journal of Nursing Studies*, 37, 291-299.
- William, P.D. et. al. (2002). Thai mothers and children and the home observation for measurement of the environment home inventory : pilot study. *International journal of Nursing Studies*, 40, 249-257.
- Srichanarpa, 1984: 73-78 in Committees of National Study of Priminister of Thailand, 1997: 36).

- กุศล สุนทรธาดา และ รัชพันธ์ เขยจิตร. (2544). ความความคาดหวังและการลงทุนในเด็กไทย: มุมมองของครอบครัวของ ชุมชน และสังคม. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 246 สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2549). การใช้ *SPSS for Window* วิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 9) กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- งามพิศ ตัณฑ์สงวน. (2543). *หลักมนุษยวิทยาวัฒนธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: บริษัท รามา การพิมพ์ จำกัด.
- จงกล เกษคุ้ม. (2541). *การศึกษาเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองรุ่นปู่ย่าตายาย กับ ผู้ปกครองรุ่นปัจจุบัน ในตำบลสาวะถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2541). ลักษณะของเด็กในครอบครัวไทย. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 43 (3), 226 - 239.
- เฉลิมพล ต้นสกุล และรุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว. (2538). *รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตร 0 - 5 ปี ของมารดาในชุมชนแออัด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนากา เอื้อเถียร. (2545). *การประชุมวิชาการทางประชากรศาสตร์แห่งชาติและงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาของมารดาในการดูแลบุตรก่อนปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: สมาคมนักประชากรไทย.
- ธวัชชัย วรพงศธร.(2532). ข้อพิจารณาการใช้ใช้สถิติถดถอยพหุสำหรับงานวิจัย. *วารสารวิทยาศาสตร์การแพทย์*. 3 (1), 55- 62.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2546). *การเขียนรายงาน การวิจัยและวิทยานิพนธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ:จามจุรีโปรดักท์.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณนุศย์. (2547). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด.
- ยุวดี ภาษา และคณะ. (2543). *วิจัยทางการพยาบาล*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:บริษัทสยามศิลปะการพิมพ์ จำกัด.
- รุจา ภูโพนุลย์. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติพัฒนากิจการดูแลบุตรของครอบครัวในระยะเลี้ยงดูบุตรวัยก่อนเรียน. *วารสารการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์*, 1 (3), 19.

- รุจา ภูไพบูลย์, สุวรรณ อุดมทัศนีย์ และ อรุณศรี เตชชงส์. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องความคาดหวัง ความเชื่อของบิดามารดา การเลี้ยงดูบุตรและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย. ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รุจา ภูไพบูลย์, สุวรรณ อุดมทัศนีย์ และ อรุณศรี เตชชงส์. (2544). คุณลักษณะเด็กที่พึงประสงค์และพัฒนาการเด็กที่บิดามารดาคาดหวัง. วารสารคณะกรรมการพยาบาล มหาวิทยาลัยบูรพา. 1 (15), 13- 62.
- ลัดดาวัลย์ ประทีปชัยกุล. (2543). การพยาบาลเพื่อส่งเสริมสุขภาพเด็กปฐมวัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: บริษัท สามเจริญพาณิชย์ (กรุงเทพ) จำกัด.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 8) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สร้อยบุญ ทรายทอง. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการได้รับการเตรียมความพร้อมของเด็กวัยก่อนเรียน: กรณีศึกษาครอบครัวในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยประชากรและสังคม วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะการอบรมและการเลี้ยงดูเด็กของคนไทยซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุธรรม นันทมงคลชัย. (2546). การประชุมทางวิชาการและงานวิจัยเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุรางค์ จันทน์เอม. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนอักษรบัณฑิต.
- สุวดี ศรีเลณวัดี. (2534). จิตวิทยากับการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิชญาพรินท์ติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540). รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทสถาบันครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก (แรกเกิด ถึง 6 ปี): บนเส้นทางแรงงานอพยพจากอีสานสู่ กทม. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2545). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- ศิริชัย กาญจนวาที ทวีวัฒน์ นิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุขโข. (2544). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัทบุญศิริการพิมพ์ จำกัด.

- ศิริกุล อีสรานุรักษ์ และคนอื่นๆ. (2546). รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาสติปัญญาเด็กวัยต่างๆ ของประเทศ ระยะที่ 2: การส่งเสริมพัฒนาการด้านการเรียนรู้แก่เด็กโดยครอบครัวและการประเมินผล. นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรทัย รัตนมณี. (2538). การศึกษาบทบาทของบิดาในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยในเขตเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย.
- อุไรวรรณ คณิงสุขเกษม กุศล สุนทรธาดา ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต (2540). แบบแผนการเลี้ยงดูลูกของพ่อที่เป็นคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในกรุงเทพมหานคร. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

APPENDIX A

HUMAN RIGHTS TO PROTECT SUBJECTS' S PARTICIPATION

Dear all parents

I am “Mayuree Wibultanaphan” a graduate nursing student in the Ramathibodi School of Nursing, Mahidol University. I am interest in research study about factors influenced on parental childrearing behaviors of preschool children in the city proper.

If you are willing to participate, you will be asked to complete the demographic data form, Parental Expectation of childrearing Questionnaire and Parental childrearing behaviors Questionnaires. It will take you about 30 – 45 minutes. No answer is right or wrong. These questionnaires are complete answer. Please answer on your really mind. There are unknown risks to participate in this study. The research will be beneficial to promote parents, teachers, doctors, and nurses. It can also be useful to the nursing administration, nursing research and nursing education as to promote more parental childrearing behaviors of preschool children.

During answering the questionnaires you have to withdraw from the study. It will not affect you in anyway.

Thank you

Mayuree Wibultanaphan

Researcher

I am willing to participate in this study.

Participant' s signature _____

APPENDIX B

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของบิดาหรือมารดา

คำชี้แจง: กรุณาเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความเพียงตัวเลือกเดียว

1. อายุ _____ ปี วันเดือนปีเกิด _____
 2. สถานภาพ บิดา มารดา
 3. สถานภาพสมรส คู่ (อยู่ด้วยกัน) คู่ (ไม่ได้อยู่ด้วยกัน)
 - หม้าย
 - หย่า
 4. ที่อยู่ _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____
จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
 5. เชื้อชาติ ไทย จีน อิสลาม อื่น _____
สัญชาติ ไทย จีน อิสลาม อื่น _____
 6. ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่น _____
 7. ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา _____ ปี
 - 7.1 ระดับการศึกษาสูงสุด (ตัวท่าน) ประถมศึกษาและต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 1 -3
 - มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ/อนุปริญญา
 - ปริญญาตรี ปริญญาโทและสูงกว่า
- ตอบข้อนี้ เฉพาะคู่สมรสที่อยู่ด้วยกัน (ถ้าไม่ได้อยู่ด้วยกันให้ข้ามข้อนี้ไป)
- ระดับการศึกษาสูงสุด (คู่สมรส) ประถมศึกษาและต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 1 -3
- มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ/อนุปริญญา
 - ปริญญาตรี ปริญญาโทและสูงกว่า

8. อาชีพ

- 8.1 อาชีพ (ตัวท่าน) รับราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน
 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ว่างาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ อื่นๆ _____

ตอบข้อนี้ เฉพาะกลุ่มสมรสที่อยู่ด้วยกัน (ถ้าไม่ได้อยู่ด้วยกันให้ข้ามข้อนี้ไป)

- อาชีพ (คู่สมรส) รับราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน
 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ว่างาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ อื่นๆ _____

9. รายได้

9.1 รายได้ต่อเดือน/บาท (ตัวท่าน) _____

9.2 ตอบข้อนี้ เฉพาะคู่สมรส (ตอบเฉพาะคู่สมรสที่อยู่ด้วยกัน ถ้าไม่ได้อยู่ด้วยกันให้ข้ามข้อนี้ไป)

รายได้ต่อเดือน/บาท (คู่สมรส) _____

รายได้รวมของครอบครัวทั้งหมดต่อเดือน/บาท _____

คุณคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเป็นอย่างไร (ตอบเฉพาะคู่สมรสที่อยู่ด้วยกัน ถ้าไม่ได้อยู่ด้วยกันให้ข้ามข้อนี้ไป) ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง

10. คุณคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเป็นอย่างไร (ตอบเฉพาะคู่สมรสที่อยู่ด้วยกัน ถ้าไม่ได้อยู่ด้วยกันให้ข้ามข้อนี้ไป)

ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง

11. เป็นครอบครัว เดี่ยว (บิดาและหรือมารดาและบุตร)

ขยาย (บิดาและหรือมารดาและบุตรบวกญาติ)

จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว _____ คน

APPENDIX C

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดาหรือมารดา

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความเพียงตัวเลือกเดียว ที่ตรงกับ
ความคาดหวังของท่านต่อบุตรวัยก่อนเรียน (3 – 6 ปี) ในอนาคตมากที่สุด ข้อละ 1 ช่อง

ข้อความ	ระดับความคาดหวัง		
I. ด้านร่างกาย	ต่อบุตรวัยก่อนเรียน (3 – 6 ปี)		
1. สุขภาพแข็งแรง	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
2. ร่างกายสมบูรณ์	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
3. ขนาดรูปร่างที่สมส่วน	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
4. ความสูงที่ได้มาตรฐาน	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
5. รูปร่างหน้าตาดี(สวย/หล่อ)	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
II. ด้านอารมณ์			
6. ไม่ฉุนเฉียว ก้าวร้าว	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
7. จิตใจมั่นคง	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
8. ไม่เครียดหรืออ่อนไหวง่าย	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
9. อารมณ์ดี แจ่มใส มีความสุข	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
10. เอื้อเฟื้อ รู้จักแบ่งปัน	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
III. ด้านการศึกษา			
11. เรียนหนังสือเก่ง	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
12. รับผิดชอบต่อน้ำที่การเรียน	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
13. สนใจใฝ่รู้ธรรมชาติ เพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย
14. มีอาชีพ เลี้ยงตัวเองได้	☐ มาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อย

15. สำเร็จการศึกษาระดับสูง มาก ปานกลาง น้อย
 ระดับสูงสุดที่ต้องการให้บุตรได้ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
 ศึกษา..... และต่ำกว่า ประกาศนียบัตร
 มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 วิชาชีพ/อนุปริญญา
 ปริญญาโทและสูง ปริญญาตรี กว่า

IV. ด้านสังคม

16. ปรับตัวดี เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย มาก ปานกลาง น้อย
 17. กล้าหาญ เป็นผู้นำ มาก ปานกลาง น้อย
 18. เคารพ นอบน้อมผู้ใหญ่ มาก ปานกลาง น้อย
 19. ไม่ยุ่งเกี่ยววอบายมุข มาก ปานกลาง น้อย
 (เช่น พนันบอล สารเสพติด)
 20. กตัญญูรู้คุณ มาก ปานกลาง น้อย
 ท่านคาดหวังว่าบุตรจะเลี้ยงดู คาดหวัง ไม่คาดหวัง
 ท่านเมื่อแก่เฒ่าหรือไม่

V. ด้านจริยธรรม

21. นับถือ ศรัทธาในศาสนา มาก ปานกลาง น้อย
 22. เป็นคนดี มีคุณธรรม มาก ปานกลาง น้อย
 23. รักษาดี มาก ปานกลาง น้อย
 24. ประชาธิปไตย มาก ปานกลาง น้อย
 25. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มาก ปานกลาง น้อย

APPENDIX D

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลพฤติกรรมความเสี่ยงบุตรของบิดาหรือมารดา

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความเพียงตัวเลือกเดียว ที่ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด ข้อละ 1 ช่อง

ข้อความ	ความถี่ของท่านในการทำกิจกรรมในรอบ 1 เดือน		
I. ด้านร่างกาย			
1. คุณดูแลลูกกินอาหารที่เป็นประโยชน์ เช่น ไข่ นม เนื้อสัตว์ต่างๆ ผัก ผลไม้ ในปริมาณที่เหมาะสม	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
2. สอนให้ลูกกินอาหารที่ไม่มีประโยชน์ เช่น ขนมหวาน ลูกกวาด ของขบเคี้ยว	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
3. คุณดูแลให้รับประทานอาหารให้เพียงพอ ในปริมาณที่เหมาะสม	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
4. สอนให้รู้จักการกินอาหารด้วยตนเอง	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
5. สอนและฝึกให้กินอาหารตรงเวลา	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
6. ให้ยาลดไข้ที่ได้รับจากคลินิก/โรงพยาบาล	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
7. สอนให้ลูกขับถ่ายเป็นเวลา	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
8. ดูแลและฝึกให้ลูกทำความสะอาดร่างกาย	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
9. คุณดูแลให้ลูกได้นอนหลับพักผ่อนเป็นเวลา และเพียงพอ	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
10. ส่งเสริมให้ลูกได้เล่นหรือออกกำลังกาย เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
11. ฝึกให้ลูกใช้มือและนิ้วหยิบจับสิ่งของ เช่น ผูกเชือก ร้อยลูกปัด พับกระดาษ วาดรูป ระบายสี เป็นต้น	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
12. ฝึกให้ลูกแต่งตัวเอง เช่น ตัดกระดุมเสื้อ	☐ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	☐ บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์)	☐ บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 13.สนใจเรื่องการเจริญเติบโตของลูก เช่น น้ำหนัก และส่วนสูง ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

II.ด้านอารมณ์

14. พุดคุย หยอกล้อกับลูกเป็นประจำ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

15. ทักทาย สัมผัส โอบกอดลูกเป็นประจำ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

16. ให้กำลังใจและให้โอกาสลูกได้แก้ตัวในเรื่องที่ทำผิดพลาด ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 17.ยกย่อง ชมเชย ในความสำเร็จของลูกเมื่อลูกกระทำสิ่งที่ดี ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 18.อนุญาตให้ลูกนำของเล่นของตนเองไปเล่นกับเพื่อนข้างบ้าน ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 19.สอนให้ลูกรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น เช่น ช่วยถือสิ่งของเล็กๆ น้อยๆ ให้ผู้ใหญ่ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 20.สนใจการแสดงออก ความต้องการของลูก และตอบสนองตามความเหมาะสม ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

21. ปลูกฝังให้ลูกรู้จักฟังดนตรีประเภทต่างๆ เช่น ร้องเพลง ปรบมือเข้าจังหวะอย่างง่ายๆ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 22.ให้ลูกได้เล่นสมมติเพื่อฝึกการจินตนาการ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 23.อธิบายเหตุผลว่าทำไมลูกจึงถูกลงโทษเมื่อกระทำผิด ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 24.ปฏิเสธการซื้อของเล่นหรือลูกอมขนมหวานให้ลูก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 25.สอนและฝึกความอดทนให้ลูก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

- 26.ส่งเสริมให้ลูกมีอารมณ์ดี หัวเราะ สนุกสนาน ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

III.ด้านการศึกษา

27. ให้เวลาและสอนลูกอ่านหนังสือหรือระบายสี ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

28. ใช้หนังสือที่มีภาพประกอบสอนลูก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

29. เปิดเทปเพลงเด็กให้ลูกฟัง ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

30. ใช้เทปประกอบการเรียน การสอน ในการสอนลูก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

31. เด็กของเล่นที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการตามวัย ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
32. นั่งดูรายการสารคดีชีวิตสัตว์ป่ากับลูก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
33. พาลูกไปดูนิทรรศการเกี่ยวกับธรรมชาติ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
34. พาลูกไปร่วมงานกิจกรรมสำคัญทางศาสนา ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
35. นั่งดูรายการทีวีกับลูกเพื่ออธิบายบางสิ่งที่ลูกไม่เข้าใจ และตั้งคำถามลูกชอบเรื่องหรือรายการประเภทใด ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
36. นั่งดูภาพยนตร์การ์ตูนหรือดูรายการสำหรับเด็ก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
37. พาลูกดูไปดูภาพยนตร์นอกบ้าน ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
38. เลือกรายการแสดงที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
39. นั่งดูละครทีวีกับลูก และสอนลูกในสิ่งที่เหมาะสม ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
- IV. ด้านสังคม**
40. สอนมารยาทการรับประทานอาหารบนโต๊ะ เช่น เกี่ยวอาหารอย่างสุภาพ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
41. สอนให้จัดการพุดคุยระหว่างการกินอาหาร ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
42. สอนและให้ลูกช่วยจัดโต๊ะอาหาร เช่น วางช้อน จาน แก้วน้ำ เป็นต้น ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
43. พาลูกไปเยี่ยมบ้านญาติที่นั้ง ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
44. พาลูกไปเที่ยวสวนสัตว์ สวนสาธารณะ หรือชายหาด ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
45. พาลูกไปห้องสมุดหรือศูนย์การเรียนรู้ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
46. พาลูกไปวัด โบสถ์ หรือสุเหร่า ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
47. พาลูกไปห้างสรรพสินค้า หรือร้านค้า ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
48. พาลูกไปตลาด ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
49. พาลูกไปรดน้ำ อวยพรผู้ใหญ่ในเทศกาลสงกรานต์ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

50. ถามลูกว่ามีเพื่อนที่โรงเรียนกี่คน ชอบใครบ้าง เพราะอะไรถึงชอบเขา ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
51. สอนและให้ลูกรู้จักการรอคอยตามคิวหรือเข้าคิว ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
52. สอนให้ลูกเรียนรู้กฎกติกาต่างๆของเกมส่หรือกีฬา ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
- ต้องแสดงออกอย่างไรเมื่อแพ้หรือชนะ

V. ด้านจริยธรรม

53. สอนให้ลูกรู้จักการทำบุญ และกิจกรรมทางศาสนาทั่วไป ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
54. สอนและฝึกให้ลูกสวดมนต์ก่อนนอน ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
55. สอนให้มีความรัก เมตตา กรุณาต่อผู้อื่น ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
56. สอนให้ไม่รังแกเพื่อนหรือสัตว์ต่างๆ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
57. แสดงให้ลูกเห็นว่าไม่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือกฎจราจร เช่น พาลูกข้ามสะพานลอย อุโมงค์หรือทางม้าลาย ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
58. สอนให้ลูกรู้จักการแบ่งปันและไม่แย่งของผู้อื่น ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
59. การทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีตรงต่อเวลา ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
60. สอนให้ลูกรู้จักระเบียบวินัย เช่น เล่นหรือใช้ของแล้วเก็บเข้าที่ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
61. สอนให้รู้จักไหว้ สวัสดีผู้ใหญ่ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
62. เป็นแบบอย่างที่ดีในการเคารพอนุโมทนาผู้ใหญ่ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
63. สอนและแสดงให้ลูกหุยคืนตรงเวลา ได้ยินเพลงประจำชาติ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
64. ใช้ของที่ผลิตภายในประเทศ ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)
65. เป็นตัวอย่างที่ดีในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ไม่เคยหรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน บางครั้งหรือน้อยกว่า (1 ครั้งต่อสัปดาห์) บ่อย (ทุกวันหรือวันเว้นวัน)

APPENDIX E

Table 5 Range, mean and standard deviation for parental expectation scores by total and 5 categories (n= 233)

Parental expectations	Mean	S.D.	Possible range	Actual range
I. Physical expectation	13.42	1.66	1-15	8-15
1.1 สุขภาพแข็งแรง	2.82	0.40	1-3	1-3
1.2 ร่างกายสมบูรณ์	2.83	0.41	1-3	1-3
1.3 ขนาดรูปร่างที่สมส่วน	2.62	0.51	1-3	1-3
1.4 ความสูงที่ได้มาตรฐาน	2.67	0.48	1-3	1-3
1.5 รูปร่างหน้าตาดี(สวย/หล่อ)	2.48	0.51	1-3	1-3
II. Emotional expectation	12.97	2.01	1-15	6-15
2.1 ไม่ขุ่นเคี้ยว ก้าวร้าว	2.43	0.61	1-3	1-3
2.2 จิตใจมั่นคง	2.56	0.55	1-3	1-3
2.3 ไม่เครียดหรืออ่อนไหวง่าย	2.48	0.57	1-3	1-3
2.4 อารมณ์ดี แจ่มใส มีความสุข	2.83	0.39	1-3	1-3
2.5 เอื้อเฟื้อ รู้จักแบ่งปัน	2.67	0.51	1-3	1-3
III. Educational expectation	13.33	1.89	1-15	5-15
3.1 เรียนหนังสือเก่ง	2.55	0.51	1-3	1-3
3.2 รับผิดชอบต่อหน้าที่ การเรียน	2.71	0.49	1-3	1-3
3.3 สนใจใฝ่รู้ธรรมชาติ เพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน	2.58	0.58	1-3	1-3

Table 5 Range, mean and standard deviation for parental expectation scores by total and 5 categories (n= 233) (continued)

Parental expectations	Mean	S.D.	Possible range	Actual range
3.4 มีอาชีพ เลี้ยงตัวเองได้	2.67	0.53	1-3	1-3
3.5 สำเร็จการศึกษาระดับสูง	2.81	0.41	1-3	1-3
IV. Social expectation	13.94	1.46	1-15	9-15
4.1 ปรับตัวดี เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย	2.79	0.42	1-3	1-3
4.2 กล้าหาญ เป็นผู้นำ	2.69	0.48	1-3	1-3
4.3 เคารพ นอบน้อมผู้ใหญ่	2.78	0.43	1-3	1-3
4.4 ไม่ยุ่งเกี่ยวอบายมุข (เช่น พนันบอล สารเสพติด)	2.85	0.46	1-3	1-3
4.5 กตัญญูรู้คุณ	2.82	0.393	1-3	1-3
V. Moral expectation	14.01	1.67	1-15	8-15
5.1 นับถือ ศรัทธาในศาสนา	2.76	0.43	1-3	2-3
5.2 เป็นคนดี มีคุณธรรม	2.85	0.38	1-3	1-3
5.3 รักษาดี	2.87	0.35	1-3	1-3
5.4 ประชาธิปไตย	2.75	0.44	1-3	1-3
5.5 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	2.78	0.43	1-3	1-3
Total	67.67	6.52	25-75	45-75

Table 6 Range, mean and standard deviation for parental childrearing behaviors scores by total and 5 categories (n= 233)

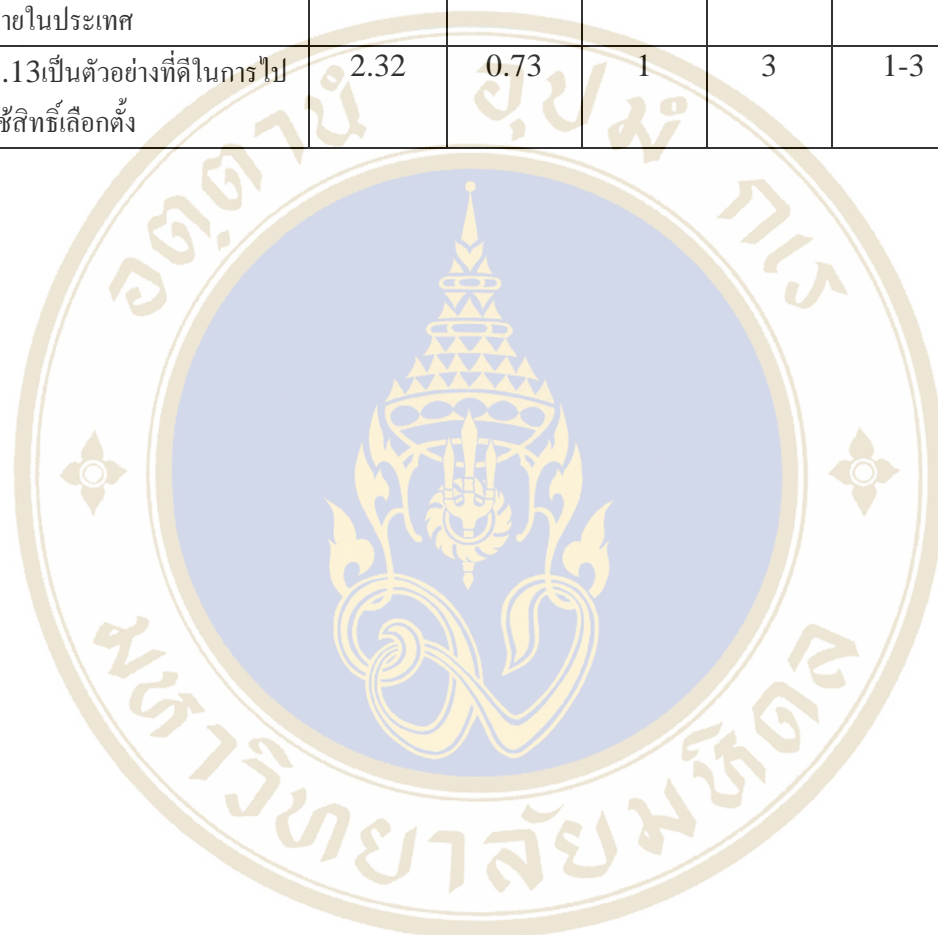
Parental childrearing behaviors	Mean	S.D.	Min	Max	Possible range	Actual range
I. Physical care	32.29	5.56	13	39	13-39	13-39
1.1 ดูแลให้ลูกกินอาหารที่เป็นประโยชน์	2.6	0.59	1	3	1-3	1-3
1.2 สอนให้จกกินอาหารที่ไม่มีประโยชน์	2.37	0.63	1	3	1-3	1-3
1.3 ดูแลให้รับประทานอาหารให้เพียงพอ ในปริมาณที่เหมาะสม	2.63	0.59	1	3	1-3	1-3
1.4 สอนให้รู้จักการกินอาหารด้วยตนเอง	2.7	0.54	1	3	1-3	1-3
1.5 สอนและฝึกให้กินอาหารตรงเวลา	2.56	0.59	1	3	1-3	1-3
1.6 ให้ขาดไข้ที่ได้รับจากคลินิก/โรงพยาบาล	1.93	0.76	1	3	1-3	1-3
1.7 สอนให้ลูกขับถ่ายเป็นเวลา	2.41	0.70	1	3	1-3	1-3
1.8 ดูแลและฝึกให้ลูกทำความสะอาดร่างกาย	2.65	0.58	1	3	1-3	1-3
1.9 ดูแลให้ลูกได้นอนหลับพักผ่อนเป็นเวลา และเพียงพอ	2.57	0.61	1	3	1-3	1-3
1.10 ส่งเสริมให้ลูกได้เล่นหรือออกกำลังกาย	2.44	0.64	1	3	1-3	1-3
1.11 ฝึกให้ลูกใช้มือและนิ้วหยิบจับสิ่งของ	2.44	0.64	1	3	1-3	1-3
1.12 ฝึกให้ลูกแต่งตัวเอง	2.52	0.62	1	3	1-3	1-3
1.13 สนใจเรื่องการเจริญเติบโตของลูก	2.44	0.65	1	3	1-3	1-3
II. Emotional care	33.48	5.60	13	39	13-39	13-39
2.1 พุดคุย หยอดสื่อกับลูกเป็นประจำ	2.69	0.60	1	3	1-3	1-3
2.2 ทักทาย สัมผัส โอบกอดลูกเป็นประจำ	2.69	0.56	1	3	1-3	1-3

2.3 ให้กำลังใจและให้โอกาส ลูกได้แก้ตัวในเรื่องที่ทำ ผิดพลาด	2.61	0.56	1	3	1-3	1-3
2.4 ยกย่อง ชมเชย ใน ความสามารถ ความสำเร็จของ ลูกเมื่อลูกกระทำสิ่งที่ดี	2.67	0.54	1	3	1-3	1-3
2.5อนุญาตให้ลูกนำของเล่น ของตนเอง ไปเล่นกับเพื่อนข้าง บ้าน	2.44	0.61	1	3	1-3	1-3
2.6สอนให้ลูกรู้จักช่วยเหลือ ผู้อื่น	2.61	0.60	1	3	1-3	1-3
2.7สนใจการแสดงออก ความ ต้องการของลูก และตอบสนอง ตามความเหมาะสม	2.63	0.57	1	3	1-3	1-3
2.8ปลุกฝังให้ลูกรู้จักฟังดนตรี ประเภทต่างๆ	2.60	0.61	1	3	1-3	1-3
2.9ให้ลูกได้เล่นสมมุติเพื่อฝึก การจินตนาการ	2.37	0.70	1	3	1-3	1-3
2.10อธิบายเหตุผลว่าทำไมลูก จึงถูกลงโทษเมื่อกระทำผิด	2.58	0.57	1	3	1-3	1-3
2.11ปฏิเสธการซื้อของเล่น หรือลูกอมขนมหวานให้ลูก	2.42	0.58	1	3	1-3	1-3
2.12สอนและฝึกความอดทน ให้ลูก	2.52	0.60	1	3	1-3	1-3
2.13ส่งเสริมให้ลูกมีอารมณ์ดี หัวเราะ สนุกสนาน	2.7	0.54	1	3	1-3	1-3
III. Education	28.97	5.2	13	39	13-39	13-39
3.1 ให้เวลาและสอนลูกอ่าน หนังสือหรือระบายสี	2.49	0.60	1	3	1-3	1-3
3.2 ใช้หนังสือที่มี ภาพประกอบสอนลูก	2.46	0.60	1	3	1-3	1-3
3.3 เปิดเทปเพลงเด็กให้ลูกฟัง	2.24	0.68	1	3	1-3	1-3
3.4 ใช้เทปประกอบการเรียน การสอน ในการสอนลูก	2.01	0.70	1	3	1-3	1-3

3.5 เลือกลงเล่นที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการตามวัย	2.24	0.60	1	3	1-3	1-3
3.6 นั่งดูรายการสารคดีชีวิตสัตว์ป่ากับลูก	2.33	0.61	1	3	1-3	1-3
3.7 พาลูกไปดูนิทรรศการเกี่ยวกับธรรมชาติ	1.87	0.70	1	3	1-3	1-3
3.8 พาลูกไปร่วมงานกิจกรรมสำคัญทางศาสนา	1.97	0.68	1	3	1-3	1-3
3.9 นั่งดูรายการทีวีกับลูกเพื่ออธิบายบางสิ่งที่ลูกไม่เข้าใจ และสังเกตว่าลูกชอบเรื่องใด	2.41	0.63	1	3	1-3	1-3
3.10 นั่งดูภาพยนตร์การ์ตูนหรือดูรายการสำหรับเด็ก	2.5	0.61	1	3	1-3	1-3
3.11 พาลูกดูไปดูภาพยนตร์นอกบ้าน	1.58	0.71	1	3	1-3	1-3
3.12 เลือกรายการแสดงที่เหมาะสมสำหรับเด็ก	2.36	0.60	1	3	1-3	1-3
3.13 นั่งดูละครทีวีกับลูก และสอนลูกในสิ่งที่เหมาะสม	2.51	0.60	1	3	1-3	1-3
IV. Socialization	28.96	5.55	13	39	13-39	13-39
4.1 สอนมารยาทการรับประทานอาหารบนโต๊ะ	2.55	0.60	1	3	1-3	1-3
4.2 สอนให้จัดการพุดคุยระหว่างการกินอาหาร	2.52	0.59	1	3	1-3	1-3
4.3 สอนและให้ลูกช่วยจัดโต๊ะอาหาร	2.20	0.69	1	3	1-3	1-3
4.4 พาลูกไปเยี่ยมบ้านญาติพี่น้อง	2.29	0.65	1	3	1-3	1-3
4.5 พาลูกไปที่สวนสัตว์ สวนสาธารณะ หรือชายหาด	2.03	0.71	1	3	1-3	1-3
4.6 พาลูกไปห้องสมุดหรือศูนย์การเรียนรู้	1.89	0.70	1	3	1-3	1-3
4.7 พาลูกไปวัด โบสถ์ หรือสุเหร่า	1.90	0.70	1	3	1-3	1-3

4.8 พาลูกไปห้างสรรพสินค้าหรือร้านค้า	2.13	0.62	1	3	1-3	1-3
4.9 พาลูกไปตลาด	2.22	0.70	1	3	1-3	1-3
4.10 พาลูกไปรดน้ำอวยพรผู้ใหญ่ในเทศกาลสงกรานต์	2.09	0.73	1	3	1-3	1-3
4.11 ถามลูกว่ามีเพื่อนที่โรงเรียนกี่คน ชอบใครบ้าง เพราะอะไรถึงชอบ	2.30	0.71	1	3	1-3	1-3
4.12 สอนและให้ลูกรู้จักการรอคอยตามคิวหรือเข้าคิว	2.52	0.61	1	3	1-3	1-3
4.13 สอนให้ลูกเรียนรู้กฎกติกาต่างๆของเกมสื่หรือกีฬา ต้องแสดงออกอย่างไรเมื่อแพ้หรือชนะ	2.32	0.70	1	3	1-3	1-3
IV. Moral Value	32.57	5.52	13	39	13-39	13-39
5.1 สอนให้ลูกรู้จักการทำบุญและกิจกรรมทางศาสนาทั่วไป	2.34	0.61	1	3	1-3	1-3
5.2 สอนและฝึกให้ลูกสวดมนต์ก่อนนอน	2.22	0.70	1	3	1-3	1-3
5.3 สอนให้มีความรัก เมตตา กรุณาต่อผู้อื่น	2.58	0.56	1	3	1-3	1-3
5.4 สอนให้ไม่รังแกเพื่อนหรือสัตว์ต่างๆ	2.60	0.60	1	3	1-3	1-3
5.5 แสดงให้ลูกเห็นว่าไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือกฎจราจร	2.40	0.70	1	3	1-3	1-3
5.6 สอนให้ลูกรู้จักการแบ่งปันและไม่แย่งของผู้อื่น	2.67	0.52	1	3	1-3	1-3
5.7 การทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีการตรงต่อเวลา	2.48	0.60	1	3	1-3	1-3
5.8 สอนให้ลูกรู้จักระเบียบวินัย	2.68	0.52	1	3	1-3	1-3
5.9 .สอนให้รู้จักไหว้ สวัสดีผู้ใหญ่	2.76	0.47	1	3	1-3	1-3
5.10 เป็นแบบอย่างที่ดีในการ	2.58	0.60	1	3	1-3	1-3

เคารพนอบน้อมผู้ใหญ่						
5.11 สอนและแสดงให้ลูก หยุดขึ้นตรง เวลาได้ยินเพลง ประจำชาติ	2.56	0.61	1	3	1-3	1-3
5.12 ใช้น้ำที่ผลิต ภายในประเทศ	2.39	0.65	1	3	1-3	1-3
5.13 เป็นตัวอย่างที่ดีในการไป ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง	2.32	0.73	1	3	1-3	1-3

APPENDIX F

LIST OF EXPERTS ON VALIDATION OF THE INSTRUMENTS

1. Associate Professor Poonsook Shuaytong
Family health Department
Faculty of Pubic Health, Mahidol University.
2. Associate Professor Dr. Sutham Nanthamongkolchai
Family health Department
Fuculty of Pubic Health, Mahidol University.
3. Asistant Professor Suwanee Udomtassanee
Department of Nursing
Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University.

APPENDIX G
DOCUMENTARY PROOF OF ETHICAL CLEARANCE
ON HUMAN RIGHTS

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
 ถนนพระราม 6 กทม. 10400
 โทร. (662) 354-7275, 201-1296 โทรสาร (662) 354-7233
 Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University
 Rama VI Road, Bangkok 10400, Thailand
 Tel. (662) 354-7275, 201-1296 Fax (662) 354-7233

เอกสารรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

ชื่อโครงการ	วิจัยที่ความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดา เด็กวัยก่อนเรียน	เลขที่ ๒๕๕๑/๗๔๑
เลขที่โครงการ/รหัส	ID ๐๔-๕๑-๐๒ ข	
ชื่อหัวหน้าโครงการ	นางสาวมยุรี วิบูลย์ธนกันท์	
ที่ทำงาน	ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล	

ขอรับรองว่าโครงการดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับแนวปฏิบัติฯ เสด็จซึ่ง
 จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี

ลงนาม _____ *กชพร ๕๒*

กรรมการและเลขานุการจริยธรรมการวิจัยในคน (รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงดวงฤดี วัฒนศิริชัยกุล)

ลงนาม _____ *Dr. D. Jy.*

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน (ศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญส่ง องค์พิพัฒนกุล)

วันที่รับรอง ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
 ถนนพระราม 6 กทม. 10400
 โทร. (662) 354-7275, 201-1296 โทรสาร (662) 354-7233
 Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University
 Rama VI Road, Bangkok 10400, Thailand
 Tel. (662) 354-7275, 201-1296 Fax (662) 354-7233

**Documentary Proof of Ethical Clearance Committee on Human Rights
 Related to Researches Involving Human Subjects
 Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University**

MURA2008/741

Title of Project	Factors Related to Parental Childrearing Behaviors of Preschool Children
Protocol Number	ID 04-51-02
Principal Investigator	Miss. Mayuree Wibultanaphan
Official Address	Department of Nursing Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital Mahidol University

The aforementioned project has been reviewed and approved by Committee on Human Rights Related to Researches Involving Human Subjects, based on the Declaration of Helsinki.

Signature of Secretary
 Committee on Human Rights Related to Researches Involving Human Subjects

Dura White

 Assoc. Prof. Duangrurdee Wattanasirichaigoon, M.D.

Signature of Chairman
 Committee on Human Rights Related to Researches Involving Human Subjects

Boonsong Ongphiphadhanakul

 Prof. Boonsong Ongphiphadhanakul, M.D.

Date of Approval April 17, 2008

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

โทร. (662) 354-7275, 201-1296 โทรสาร (662) 354-7233

Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University

Rama VI Road, Bangkok 10400, Thailand

Tel. (662) 354-7275, 201-1296 Fax (662) 354-7233

ที่ จวค ๑๕๑/๒๕๕๑

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

เรียน นางสาวบุรี วิบูลย์ธนกันท์

อ้างถึงโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดาที่ก๊วยก่อนเรียน

หมายเลขโครงการวิจัย ID ๐๔-๕๑-๐๒๒

ในนามของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน ผมขอแสดงความยินดีที่โครงการวิจัยดังกล่าวข้างต้นของท่าน ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯแล้ว

เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี ว่าด้วยการศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการฯ ขอให้ท่านถือปฏิบัติโดยเป็นไปตามข้อแนะนำดังต่อไปนี้

๑. การดำเนินการวิจัยจะต้องเป็นไปตามโครงร่างวิจัยล่าสุดที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนแล้ว
๒. การดำเนินการวิจัยจะต้องไม่เบี่ยงเบนไปจากโครงร่างวิจัยหรือมีการเปลี่ยน โครงร่างการวิจัยก่อนที่การแก้ไขเพิ่มเติมโครงร่างวิจัยนั้นจะได้รับการอนุมัติและเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนก่อน ยกเว้นในกรณีจำเป็นที่จะต้องกระทำไปก่อนเพื่อจัดอันตรายเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นกับผู้ยินยอมคนให้ทำวิจัย
๓. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการจากชื่อเดิมที่เสนอไว้ คือคณะกรรมการฯ ต้องแจ้งชื่อมายังคณะกรรมการฯ เพื่อออกหนังสือรับรองให้เสมอ
๔. ผู้ยินยอมคนให้ทำวิจัยจะต้องได้รับเอกสารแจ้งข้อมูล/คำแนะนำแก่ผู้ยินยอมคนให้ทำวิจัย (Patient/Participant Information Sheet) และลงนามในหนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form) ก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย
๕. ในเอกสารแจ้งข้อมูล/คำแนะนำแก่ผู้ยินยอมคนให้ทำวิจัย (Patient's Information Sheet) จะต้องพิมพ์ข้อความดังต่อไปนี้ไว้ด้วยทุกครั้ง

" ถ้าท่านมีข้อข้องใจหรือความกังวลใจเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยของโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถติดต่อได้ที่ ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี หน่วยจริยธรรมการวิจัยในคนชั้น ๓ สำนักงานวิจัยคณะฯ อาคารวิจัยและสวัสดิการ โทรศัทพ์ ๐๒-๒๑๑ ๑๕๔๔ ในเวลาราชการ "

๖. ความลับของผู้ยินยอมคนให้ทำวิจัย จะต้องถูกปกปิดไว้ตลอดเวลา ยกเว้นถ้าเป็นคำสั่งตามกฎหมาย

สุดท้ายนี้ ขอให้โครงการวิจัยของท่านประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายอันจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติสืบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์บุญส่ง องค์กรพัฒนกุล)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

BIOGRAPHY

NAME	Miss Mayuree Wibultanaphan
DATE OF BIRTH	19 February 1967
PLACE OF BIRTH	Bangkok, Thailand
INSTITUTION ATTEND	Thai Red Cross Nursing College, 1990: Bachelor of Nursing Mahidol University, 2002: Neoantal Nurse Practitioner (Certificated) Mahidol University, 2003 – 2009: Master of Nursing Science (Pediatric Nursing)
POSITION & OFFICE	1990 – present, Phyathai Hospital Position: Advanced Clinical Nurse Mobile 086 – 3457935